

Powiat Oświęcimski

paweł warchoł

SZTUKA

WSPÓŁCZESNA POWIATU OŚWIĘCIMSKEGO

CONTEMPORARY

ART

OF THE OŚWIĘCIM POWIAT

SZTUKA

WSPÓŁCZESNA POWIATU OŚWIĘCIMSKIEGO

CONTEMPORARY

ART

OF THE OŚWIĘCIM DISTRICT

Powiat Oświęcimski*2021
The County of Oświęcim * 2021

paweł warchoł

SZTUKA

WSPÓŁCZESNA POWIATU OŚWIĘCIMSKEGO

CONTEMPORARY

ART

OF THE OŚWIĘCIM DISTRICT

Powiat Oświęcimski położony jest na granicy Śląska i Małopolski, rozpostarty u stóp Beskidów w ramionach Wisły, Soły i Skawy. Zaliczany jest do najbardziej uprzemysłowionych i zurbanizowanych powiatów Małopolski, z rozwojem industrialnym, który z powodzeniem koegzystuje z bogactwem przyrody. Dziedzictwo historyczne sięgające średniowiecza jest naturalnym podłożem dla kontynuacji rozwoju kultury w całym spektrum znaczenia tego terminu, którego istotnym elementem jest sztuka.

Charakterystyczną cechą sztuki współczesnej naszego regionu jest indywidualizm postaw artystycznych, co pozwala twórcom kreować autonomiczne orientacje artystyczne. Oryginalna twórczość pozwala zaistnieć w przestrzeni sztuki nietuzinkowym dziełom, które wielokrotnie uzyskiwały szerokie uznanie, zarówno wśród szerokiego grona odbiorców jak i profesjonalnych krytyków sztuki, co zostało udokumentowane poprzez uhonorowanie licznymi nagrodami i wyróżnieniami dzieł naszych artystów. Twórczość artystów z Ziemi Oświęcimskiej przekracza granice nie tylko regionu, z powodzeniem jest prezentowana na prestiżowych wystawach w kraju i za granicą.

Paweł Kobielsuz - Wicestarosta, Marcin Niedziela - Starosta Oświęcimski

The Oświęcim District is located on the border of Silesia and Małopolska (Lesser Poland), and stretches at the foot of the Beskidy Mountains within the arms of the Vistula, Soła, and Skawa Rivers. It is counted among the most industrialized and urbanized regions of Małopolska, with industrial development successfully coexisting with the bountifulness of nature. The rich historical heritage dating back to the Middle Ages is a natural basis for the constant development of culture, in the widest meaning of this term, of which an important element is art.

A characteristic feature of contemporary art in our region is the individualism of attitudes, which allows artists to create their own orientations. Original creativity allows extraordinary works to appear in the sphere of art. These have repeatedly received extensive recognition among, both, general audiences as well as professional art critics, and this has been noted by the awards and distinctions that our artists have received for their work. The works of artists from the Oświęcim District do not only cross the borders of this region, but are successfully presented at prestigious exhibitions across Poland as well as abroad.

Paweł Kobielsuz - Deputy Starosta, Marcin Niedziela - Starosta of Oświęcim

Wernisaż *Wystawy (bez wystawy)* 27 sierpnia 2020 r. w Galerii „Tyle światów” w Oświęcimiu. Od lewej: Prezydent Miasta Oświęcim Janusz Chwierut, Starosta Oświęcimski Marcin Niedziela, artyści - Elżbieta Pietruczuk, Martyna Paluchiewicz-Łabaj, Paweł Warchoń, Barbara Wójcik, Waldemar Rudyk, Jerzy Pietruczuk, Agnieszka Kobielsuz

Opening of the "Exhibition (Without Exhibition)" on August 27, 2020 at the "Tyle Światów" Gallery in Oświęcim. From the left: Mayor of the City of Oświęcim Janusz Chwierut, Starosta of Oświęcim Marcin Niedziela, Artists: Elżbieta Pietruczuk, Martyna Paluchiewicz-Łabaj, Paweł Warchoń, Barbara Wójcik, Waldemar Rudyk, Jerzy Pietruczuk, Agnieszka Kobielsuz.

Prawdziwa Sztuka musi mieć swoje korzenie - te powtarzane wielokrotnie słowa przez wielu krytyków sztuki, w tym tak znakomitych jak Karol Estreicher i Mieczysław Porębski - są prawdą elementarną, fundamentem często nie artykułowanym jednoznacznie w twórczości, ale tkwiącym mocno w świadomości twórcy. Mimo wielu zmian, jakie przynosi nam życie, w tym lokalizacje edukacji i pracy - miejsce dzieciństwa i młodości zostaje na zawsze wyryte w naszej świadomości.

Pod koniec XIX wieku Stanisław Makowski podjął decyzję o przeniesieniu się z Oświęcimia do Krakowa. Jednym z istotniejszych powodów tego wyboru było kształcenie syna Tadeusza (ur. w 1882 r. w Oświęcimiu). Decyzja chyba była słuszna. Tadeusz ukończył filologię klasyczną i polską na Uniwersytecie Jagiellońskim, później Akademię Sztuk Pięknych. Kraków wówczas był prowincjonalnym miastem, jakich wiele można było znaleźć na mapie Monarchii Austro-Węgierskiej. Oświęcim, Kęty, Zator były małymi biednymi, miasteczkami galicyjskimi, zaludnionymi przez Polaków i społeczność żydowską. Podobne miasta były rozsiane po całej Małopolsce. Z mieszkańcami walczącymi na co dzień o przetrwanie, pracującymi w znoju na małych skrawkach roli, w rzemieślniczych warsztatach i małych „fabryczkach”. Tysiąc pięćset kilometrów na zachód stąd rozkwitała stolica ówczesnego świata, która kreowała nowe trendy w nauce, technice, kulturze - właściwie we wszystkich nowoczesnych aspektach światowej cywilizacji. Konkurując jedynie z Londynem, Paryż był wymarzoną planetą dla artystów, którzy przybywali tu ze wszystkich europejskich krajów. Lont podpalony przez impresjonistów przyniósł eksplozję poszukiwań artystycznych, a co za tym idzie - nowatorskich kreacji na niespotykaną dotychczas skalę we wszystkich dziedzinach sztuki. Również dla Tadeusza Makowskiego oczywiste było, że Paryż to jedyne miejsce dla artysty. Na przełomie lat 1908/1909 wyjechał do Paryża gdzie mieszkał i tworzył aż do śmierci w 1932 r. Jego dzieła na stałe wpisały się do kanonu sztuki polskiej i europejskiej.

Katastrofy obu wojen światowych zmieniły świat pod każdym względem. Niestety Auschwitz - Oświęcim zapisał się jako jeden z najtragiczniejszych symboli tej historii. W sztuce też zaszły radykalne zmiany, doszło do wymiany pokoleń, zmienił się układ biegunów. Nowy Jork, dzięki ekonomicznej potęgze Stanów Zjednoczonych, stał się jedną z nowych stolic sztuki. Londyn, Paryż, Wiedeń, Berlin po wojennej odbudowie zachowały swój status centrów kultury równoległe do Nowego Jorku. W krwioobiegu artystycznym potrzebna jest permanentna wymiana myśli i idei. Wiek XX, a zwłaszcza jego ostatnie dekady, to już nie rewolucja, a powstanie nowej cywilizacji technologicznej i naukowej. Sztuka nie tylko interpretuje te zjawiska, ale świadomie współuczestniczy w zachodzących przemianach. Dla wielu artystów obecność i współdziałanie w aktualnych wydarzeniach jest sprawą nadrzędną w rozwoju osobowości, co w naturalny sposób znajduje odzwierciedlenie w tworzonych dziełach sztuki.

Ziemia Oświęcimska, od setek lat granicząca ze Śląskiem i regionem krakowskim, z granicami administracyjnymi zachowanymi do dzisiaj w podobnym kształcie niemalże od tamtych czasów, sprzyja kontaktom z jednymi

z najważniejszych ośrodków na mapie kulturalnej kraju. Od wielu lat kandydaci na artystów wizualnych z Powiatu Oświęcimskiego wyjeżdżają w celach edukacyjnych do Liceów Plastycznych w Bielsku-Białej, Katowicach, Krakowie i w Nowym Wiśniczu. Często kontynuują naukę na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie lub Katowicach lub w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Wielu z nich wraca później na ziemię oświęcimską i odnajduje tu swoje miejsce na zawsze. Odkryjemy też „naszych” artystów kontynuujących swoją edukację i poszukiwania artystyczne za granicą.

Marian Kasperczyk (ur. 1956 r. w Oświęcimiu), malarz, absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, od 1981 roku mieszka i tworzy w Paryżu. W 1988 roku opracował własną technikę malarską zwaną „back to front”, obrazy z tego cyklu prezentował na wielu wystawach we Francji, Niemczech, na Słowacji i w Polsce, w Oświęcimiu na wystawie indywidualnej w 2008 r. Artysta wielokrotnie brał udział w wystawach artystów związanych z Ziemią Oświęcimską w kraju i za granicą.

Igor Mitoraj, urodzony w 1944 r. w Oederan (Saksonia), dzieciństwo i młodość spędził w Grojcu. W 1963 r. rozpoczął studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w 1968 roku wyjechał do Paryża gdzie studiował w Krajowej Szkole Sztuk Pięknych. Swoje życie dzielił między Paryż i Pietrasanta we Włoszech, gdzie miał swoją pracownię. Artysta zmarł w stolicy Francji w 2014 r. Jego monumentalne rzeźby możemy spotkać w reprezentacyjnych punktach wielu miast m. in. w Paryżu, Rzymie, Mediolanie, Lozannie, Londynie i Krakowie.

Nowy Jork, Paryż, Londyn - stolice sztuki XX wieku, w drugiej połowie stulecia musiały przyjąć do swej rodziny Zagłębie Ruhry w Nadrenii Północnej-Westfalii. Przez ponad stulecie największy region przemysłowy Europy, gdzie królował węgiel i stal, w wyniku zmian ekonomicznych i ekologicznych przeżył niezwykłą metamorfozę. Zamykane obiekty przemysłowe przeistaczały się w muzea techniki, a przede wszystkim w galerie sztuki i centra współczesnej kultury. Miasta zagłębia Ruhry, z Düsseldorfem na czele, przyciągnęły wielu artystów nieomal z całego świata. Tu trzeba zaznaczyć, że Republika Federalna wspierała inicjatywy kulturalne byłego zagłębia przemysłowego nie tylko słowami. Nie zabrakło wśród przybyszów oczywiście artystów z Polski, w tym Agaty Agatowskiej urodzonej w 1976 roku w Oświęcimiu. Artystka - rzeźbiarka, ukończyła Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu w 2001 roku, kontynuowała naukę w Kunstakademie (Akademia Sztuk Pięknych) w Düsseldorfie. Jej charakterystyczne rzeźby prezentowane są nie tylko w galeriach i muzeach, ale również w przestrzeni publicznej, między innymi w Oświęcimiu.

Józef Hołard (1957 - 2015), znakomity artysta i pedagog, który swoje życie dzielił na pobyt i pracę w Bielsku-Białej, Cieszynie i w Oświęcimiu. Choć nauka i praca oderwały go od rodzinnego miasta, wracał tu często. Był artystą tworzącym znakomite obrazy, które prezentował na licznych wystawach w kraju i za granicą, gdzie wielokrotnie były nagradzane i wyróżniane. Plakaty jego autorstwa cieszą się do dziś niesłabnącą popularnością i znajdują się

w wielu kolekcjach państwowych i prywatnych. Uczestniczył w wystawach oświęcimskiego środowiska artystycznego w kraju i za granicą, jako znakomity twórca plakatu brał udział w pracach jury Międzynarodowego Plakatu Społeczno-Politycznego w Oświęcimiu. Profesor Józef Hołard ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Grafiki w Katowicach, przez wiele lat wykładał na Uniwersytecie Śląskim w Instytucie Sztuki w Cieszynie.

* * *

Kim jest artysta? Zapewne człowiekiem o ponadprzeciętnej wrażliwości, odczuwający potrzebę podzielenia się z innymi swym intymnym światem zapisanym w dziełach sztuki. Twórczość jest zjawiskiem danym na tej planecie tylko homo sapiens. Dla jednego jest mozolną pracą, dla drugiego nobilitacją, ale z drugiej strony, jak pisze w swej ostatniej książce Olga Tokarczuk *Czuły narrator tworzenie jest piekłem, ciągłą torturom, gotowaniem się w smole (...) Jednocześnie niebem - daje poczucie mocy, zmienia życie w ciągłe uprawianie hobby, pozwala na obcowanie z mądrymi sprawami i ludźmi, zmuszania do myślenia i podchodzenia do różnych spraw z nietypowej strony, każe stawiać sobie ciągłe pytania o to, kim się jest, rozwija empatię i sprawia, że lepiej rozumiemy innych.*

Nie ważne czy, w Nowym Jorku czy w Zatorze, każdy twórca zarówno do refleksji, jak i do realizacji projektów artystycznych potrzebuje, specyficznego izolatorium - pracowni. Artysta przede wszystkim rozmawia z sobą. Prowadzi dialog ze swoim intelektem w spektrum różnorodnych problemów na bazie posiadanej wiedzy. Samotnie w przestrzeni pracowni, która prawie zawsze jest skrzyżowaniem świątyni z nowoczesnym warsztatem rzemieślniczym, wzbogaconym obecnie zapewne sprzętem komputerowym.

Artyści z regionu oświęcimskiego nie tworzą zawodowego i towarzyskiego monolitu, każdy z nich odnalazł swoją indywidualną drogę twórczą. Ich sztuka znalazła licznych odbiorców zarówno w kraju, jak i za granicą. Dzieła prezentowane były na setkach wystaw, były wielokrotnie nagradzane i wyróżniane, trafiając do licznych kolekcji prywatnych i muzealnych nieomal na całym świecie. Przyczyniają się do szeroko pojętej promocji kultury Ziemi Oświęcimskiej. Należy pamiętać iż o randze miast i regionów decyduje kultura wyższa i tylko ona może wyróżniać w kraju i za granicą.

True art must have its roots - the phrase repeated many times by many art critics, including such greats as Karol Estreicher and Mieczysław Porębski - is an elementary truth. It is a foundation that is often not articulated explicitly in art, but is deeply rooted in the artist's consciousness. Despite the many changes that life brings us, including the place of education and work - the place of childhood and youth is forever engraved in our consciousness.

At the end of the 19th century, Stanisław Makowski made a decision to move from Oświęcim to Kraków, one of the most important reasons for this decision was the education of his son Tadeusz (born 1882 in Oświęcim). This decision was most certainly the correct one. Tadeusz graduated from classical and Polish philology at the Jagiellonian University, and later from the Academy of Fine Arts. At the time, Kraków was a provincial city that could be found on the map of the Austro-Hungarian Empire. Oświęcim, Kęty, and Zator were poor little Galician towns populated by Poles and Jews, similar towns were scattered all over Małopolska. With the inhabitants struggling to survive, toiling on small plots of land, in artisan workshops and small "factories". One thousand five hundred kilometers to the west, the capital of the world at the time flourished, creating new trends in science, technology, and culture - practically all of the modern aspects of world civilization. Competing only with London, Paris was a dream world for all artists, they came there from all European countries. The fuse lit by the impressionists brought about an explosion of artistic exploration and, consequently, innovative creations on an unprecedented scale in all fields of art. It was also obvious to Tadeusz Makowski that Paris was the only place for an artist. At the turn of 1908/1909, Tadeusz Makowski went to Paris, where he lived and worked until his death in 1932. His works became part of the canon of Polish and European art.

The catastrophes of both world wars completely changed the world in literally every way. Unfortunately, Auschwitz - Oświęcim has gone down as one of the most tragic symbols of this history. In art there were also radical changes, generations changed, poles changed. New York, thanks to the economic power of the United States, became one of the new art capitals. London, Paris, Vienna, and Berlin after post-war reconstruction retained their status as cultural centers parallel to that of New York. In the artistic bloodstream there is a need for a permanent exchange of ideas and thoughts. The twentieth century and especially its last decades are no longer a revolution, but the emergence of a new technological and scientific civilization. Art not only interprets these phenomena, but also consciously participates in the ongoing changes. For many artists, the presence and participation in current events is the most important thing in the development of their personality, which is naturally reflected in the works of art they create.

The lands of Oświęcim, bordering Silesia and the Kraków region for hundreds of years, having administrative borders that are similarly preserved to this day, has favored contacts with some of the most important centers on the cultural map of the country. For many years, visual arts candidates from the Oświęcim District have been leaving for educational purposes to attend art high schools in Bielsko-Biała, Katowice, Kraków, and Nowy Wiśnicz. They often continue

their studies at the Academy of Fine Arts in Kraków or Katowice, or at the Art Institute of the Silesian University in Cieszyn. Many of them later return to the Oświęcim area and find their place here for many years. We also find “our” artists continuing their education and artistic pursuits abroad..

Marian Kasperczyk (born 1956 in Oświęcim), painter, graduate of the Academy of Fine Arts in Kraków, has lived and worked in Paris since 1981. In 1988, he developed his own painting technique called “back to front.” He has exhibited his paintings from this series in France, Germany, Slovakia, Poland, and in Oświęcim at an individual exhibition in 2008. The artist has repeatedly taken part in exhibitions of artists connected with the Oświęcim area at home and abroad.

Igor Mitoraj, born in 1944 in Oederan (Saxony), spent his childhood and youth in Grojec. In 1963, he began studies at the Academy of Fine Arts in Kraków and in 1968 he left for Paris, where he studied at the National School of Fine Arts. He divided his life between Paris and Pietrasanta in Italy, where he had his studio. The artist died in Paris in 2014. His monumental sculptures can be found in representative points of many cities, including in Paris, Rome, Milan, London, Lausanne, and Kraków. New York, Paris, and London, the art capitals of the 20th century, had to accept the Ruhr region of North Rhine-Westphalia into their family in the second half of the century. For over a century it was Europe’s largest industrial region, where coal and steel reigned supreme, but it underwent an extraordinary metamorphosis as a result of economic and environmental changes. Industrial buildings that had been closed down were transformed into technical museums and, above all, art galleries and centers of contemporary culture. The cities of the Ruhr basin, with Düsseldorf at the forefront, attracted many artists from nearly all over the world. It should be noted here that the Federal Republic supported the cultural initiatives of the former industrial area with more than just words. Among the newcomers were, of course, artists from Poland, including Agata Agatowska, born in 1976 in Oświęcim. The artistsculptor graduated from the Academy of Fine Arts in Wrocław in 2001, she continued her studies at the Kunstakademie (Academy of Fine Arts) in Düsseldorf. Her characteristic sculptures are presented not only in galleries and museums, but also in public spaces, among others, in Oświęcim.

Józef Hołard (1957-2015), an outstanding artist and educator, who divided his life between living and working in Bielsko-Biała, Cieszyn, and Oświęcim. Although his studies and work separated him from his hometown, he returned here often. He was an artist who created excellent paintings, which he presented at numerous exhibitions in Poland and abroad, where they were often awarded and honored. His posters enjoy unflagging popularity to this day and can be found in many state and private collections. He participated in the exhibitions of the Oświęcim artistic community in Poland and abroad, as an outstanding poster artist he was on the jury of the International Socio-Political Poster Biennale in Oświęcim. Professor Józef Hołard graduated from the Academy of Fine Arts in Kraków, Department of Graphic Arts in Katowice, and for many years he lectured at the University of Silesia at the Art Institute in Cieszyn.

* * *

Who is the artist? Probably, a person of above average sensitivity, feeling the need to share their intimate world recorded in works of art with others. Creativity is a phenomenon that has only been given to Homo sapiens on this planet. For one, it is arduous work, for another, ennoblement, but also, as Olga Tokarczuk writes in her latest book "Czuły narrator" ("The Tender Narrator"), *"creation is hell, constant torture, boiling in tar (...) At the same time, the sky gives a sense of power, changes life into a constant hobby, allows you to interact with wise matters and people, makes you think and approach things from an unusual angle, makes you constantly question who you are, develop empathy and causes you to understand others better."*

Whether in New York or Zator, every artist needs the specific isolation of the studio for both reflection as well as the creation of artistic projects. Above all, the artist speaks with oneself. On the basis of their knowledge, they conduct a dialogue with their intellect on a wide range of various issues. Alone in the space of the studio, which is almost always a cross between a temple and a modern artisanal workshop, most probably, nowadays enriched with computer equipment.

Artists from the lands of Oświęcim do not form a professional or social monolith. Each of them has found their own individual creative path. Their art has found numerous recipients both at home and abroad. Their artworks have been presented at hundreds of exhibitions, have received numerous awards and honors, and have found their way into numerous private and museum collections almost all over the world. They contribute to the broadly understood promotion of the culture of the Oświęcim region, and it should be remembered that the status of cities and regions is determined by higher culture, it is only this culture can stand out in the country and abroad.

Monika Dąbrowska-Picewicz
Remigiusz Dulko
Agnieszka Kobielska
Martyna Paluchiewicz-Łabaj
Elżbieta Pietruczuk
Jerzy Pietruczuk
Waldemar Rudyk
Jerzy Talik
Paweł Warchoł
Barbara Wójcik

**Monika Dąbrowska
-Picewicz**

MONIKA DĄBROWSKA-PICEWICZ

Urodzona w 1976r. w Oświęcimiu.

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, Wydziału Ceramiki i Szkła. Dyplom w 2001 roku.

WYSTAWY INDYWIDUALNE

2020 - *Lubię wracać tam, gdzie już byłam*, wystawa wspólna z Agatą Kosmalą - malarstwo, galeria Vivid, Wrocław

2009 - *Ceramiczne podróże z beczką w tle*, Muzeum im. Aleksandra Kłosińskiego w Kętach

2004 - Galeria Tyle Światów, Oświęcimskie Centrum Kultury

WYSTAWY ZBIOROWE (wybór)

2020 - Cluster Crafts Fair, Londyn, Wielka Brytania

2018 - Bielski Festiwal Sztuk Wizualnych, Galeria Bielska BWA

2017 - Biennale Ceramiki Preveles-Tuffé, Abbaye de Tuffé (Francja)

2016 - The Ten of Arts, Galeria The Montage, Galeria POSK, Londyn

2014 - 34. Międzynarodowy Konkurs Ceramiczny, Museu de Ceramica de L'Alcora (Hiszpania)

2010 - 45. Międzynarodowy Plener Ceramiczno-Rzeźbiarski Bolesławiec 2009 - wystawa poplenerowa, Arsenal, Wrocław

2010 - 9. Międzynarodowy Konkurs Ceramiczny, Museu de Ceramica de L'Alcora (Hiszpania)

2010 - Nieużytki, Galeria BB, Kraków, Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała

2005 - Międzynarodowy Konkurs Ceramiczny, Musee de Carouge, Genewa (Szwajcaria)

2004 - Jeune Creation Ceramique Polonaise, Musee du Florival, Guebwiller (Francja)

Wielokrotny udział w Oświęcimskim Salonie Sztuki i Bielskim Festiwalu Sztuk Wizualnych w Bielsku-Białej

2006 - Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, III Edycja Programu Stypendialnego „Młoda Polska”

2005 / 2004 - stypendium Urzędu Miasta Oświęcim

2001 - Medal Dziekana Wydziału Ceramiki i Szkła oraz Rektora ASP Wrocław

2000 - Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

MONIKA DABBROWSKA-PICEWICZ

Born 1976 in Oświęcim.

Attended the Academy of Fine Arts in Wrocław, Faculty of Ceramics and Glass. Graduated in 2001.

Laureate of the "Young Poland" Scholarship Program of the Ministry of Culture and National Heritage (2006).

SOLO EXHIBITIONS

2020 - *I Like to Return to the Place I Have Already Been*, joint exhibition with Agata Kosmala, Vivid Gallery, Wrocław

2009 - *Ceramic Journeys with a Barrel in the Background*, Aleksander Kłosiński Museum in Kęty

2004 - Tyle Światów Gallery, Oświęcim Cultural Center

GROUP EXHIBITIONS (Selection)

2020 - Cluster Crafts Fair, London (United Kingdom)

2018 - Bielsko Festival of Visual Arts, BWA Bielsko Gallery

2017 - Preveles-Tuffé, Ceramics Biennale, Abbaye de Tuffé (France)

2016 - The Ten of Arts, The Montage Gallery, POSK Gallery, London (United Kingdom)

2014 - 34th International Ceramics Competition, Museu de Ceramica de L'Alcora (Spain)

2010 - 45th International Ceramic and Sculpture Plein Air Bolesławiec

2010 - 9th International Ceramic Competition, Museu de Ceramica de L'Alcora (Spain)

2010 - Nieużytki (Wastelands), BB Gallery, Kraków, Bielska Gallery BWA, Bielsko-Biała

2009 - Post-Plein Air exhibition, Arsenal, Wrocław

2005 - International Ceramic Competition, Musee de Carouge, Geneva (Switzerland)

2004 - Jeune Creation Ceramique Polonaise, Musee du Florival, Guebwiller (France)

Many-time participant in the Oświęcim Art Salon and Bielsko-Biała Visual Arts Festival

2006 - Third Edition of the "Young Poland" Scholarship Program of the Ministry of Culture and National Heritage

2005/2004 - Municipal Council of Oświęcim Fellow

2001 - Medal of the Dean of the Faculty of Ceramics and Glass and Rector of the Academy of Fine Arts in Wrocław

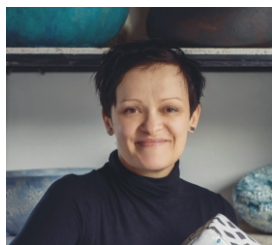
2000 - Scholarship of Minister of Culture and National Heritage

E-mail: kontakt@mdp-ceramika.pl

Bezruč, ceramika
Motionless, ceramics

W XVI wieku Jan Długosz w *Rocznikach, czyli Kronikach...* pisał - *Dwie osobliwości są w krainie polskiej cudowne, zadziwiającej (...). Jedną, że na polach wsi Nachowa (...) rodzą się w łonie ziemi garnki, same z siebie, wyłącznie sztuką przyrody, bez jakiegokolwiek dopomagania ludzkiego, wszelkiego rodzaju i różnych kształtów, do tych podobne, których używają ludzie, delikatne uprządkie i miękkie, gdy tkwiące jeszcze w rodzinnym swym gruncie w ziemi, przecie gdy się je wyjmują [stają się] szczelne i stwardniałe na słońcu i wietrze.* Niestety takich cudów archeologicznych doświadczamy obecnie nader rzadko. W rozumieniu tradycyjnym ceramika, to po prostu wyroby otrzymywane w wyniku wypalenia gliny. Ale już homo sapiens w prehistorycznych czasach odczuwał potrzebę estetycznego formowania, a nawet upiększenia formy poprzez dodawanie ornamentów lub dodatkowych elementów zdobniczych. Na szczęście obecnie istnieją kontynuatorzy tego trwającego od 15 tysięcy lat rzemiosła, a zarazem sztuki. Wielu ma swoje pracownie na Ziemi Oświęcimskiej. Monika Dąbrowska-Picewicz jest jedną z najwybitniejszych artystek działających w tej dziedzinie sztuki. Tworzy unikalne obiekty ceramiczne oraz ceramikę użytkową. Jej dzieła mogą nam się kojarzyć zarówno z zabytkami sprzed tysięcy lat, jak i równie mocno zaskakiwać modernistyczną formą. Jej dłonie całkowicie posłuszne jej wyobraźni kształtują formy nad wyraz nowoczesne. Często cylindryczny, pierwotny kształt ulega asymetrycznemu przekształceniu, artystka osiąga poprzez to dodatkowy dynamizm dzieła. Potęgowany poprzez specyficzną, nad wyraz indywidualnie wypracowaną fakturę i barwę powierzchni. Zgodnie z prastarą tradycją, końcową fazą jest dekoracja ceramiki barwnym szkliwem. Chociaż użycie słowa „dekoracja” jest w wypadku twórczości artystki sformułowaniem niezbyt trafnym, żeby nie powiedzieć fałszywym. W jej pracach odpowiednio dopasowane szkliwo nie jest dekoracją, ale integralnym składnikiem dzieła. Dzięki artystom ceramikom - takim jak Monika Dąbrowska-Picewicz ceramika przechodzi obecnie renesans. Dzieje się tak za sprawą powrotu do rzemiosła manualnego i zastosowania nowoczesnej technologii, efektem tej syntezy są unikatowe obiekty ceramiczne.

In the sixteenth century, Jan Długosz in his “Annals or Chronicles” ... wrote - *“There are two peculiarities in the Polish land that are miraculous, astonishing (...). One, that in the fields of the village of Nochowa (...) born from the womb of the earth are pots, by themselves, only by the art of nature, without any human helping, of all sorts of different shapes, similar to those people use, though delicate and soft, while still rooted in their family soil in the ground, yet when they are removed they become tight and hardened in the sun or wind.”* Unfortunately, such archaeological miracles are very rare nowadays. In the traditional understanding, ceramics are simply products made by firing clay. But already Homo sapiens in prehistoric times felt the need for aesthetic moulding and even embellishment of the form by adding ornaments or additional decorative elements. Fortunately, today there are continuators of this craft, at the same time art, which has been going on for 15,000 years. Many have their studios in the Oświęcim area. Monika Dąbrowska-Picewicz is one of the most outstanding artists working in this field of art. She creates unique artworks as well as utility ceramics. Her works can be associated with monuments from thousands of years ago, and also surprise us with their modernist form. Her hands, completely obedient to her imagination, shape forms that are extremely modern. Often the original cylindrical shape undergoes an asymmetrical transformation, through which the artist achieves the additional dynamism of her work. It is intensified by a specific, extremely individually developed texture and color of the surface. According to an ancient tradition, the final phase is the decoration of ceramics with a colored glaze. Although, the use of the word “decoration” in the case of the artist’s works is not very accurate, not to say false. In her works, properly selected glaze is not just a decoration, but an integral part of the work. Thanks to ceramic artists such as Monika Dąbrowska-Picewicz, ceramics is currently undergoing a renaissance. This is due to the return to manual craft and the use of modern technology, the effect of this synthesis are unique ceramic objects.

Z cyklu Przedmioty Obłe (1), ceramika
From the series - Round Objects (1), ceramics

Z cyklu Przedmioty Obłe (6), ceramika
From the series - Round Objects (6), ceramics

Z cyklu Przedmioty Oble (8), ceramika
From the series - Round Objects (8), ceramics

Z cyklu Przedmioty Oble (9), ceramika
From the series - Round Objects (9), ceramics

Misa Bula, ceramika
Bula Bowl, ceramics

Bezruch, ceramika
Motionless, ceramics

Remigiusz Dulko

REMIGIUSZ DULKO

Urodzony w 1955 roku w Lidzbarku Warmińskim. W 1979 roku ukończył z wyróżnieniem Wydział Rzeźby na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Praca dyplomowa - ceramiczna płaskorzeźba pt. „Grecja” do dzisiaj jest wizytówką domu artysty.

Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Od 30 lat żyje i tworzy w Oświęcimiu. Autor wielu wystaw indywidualnych i zbiorowych, uczestnik plenerów malarskich. Jego prace były nagradzane i wyróżniane wielokrotnie. Jego rzeźba „Pocałunek” uzyskała Grand Prix na konkursie „Praca roku - 2001” organizowanym przez Związek Polskich Artystów Plastyków w Katowicach. W 2009 roku obchodził 30-lecie pracy twórczej wystawą w Oświęcimskim Centrum Kultury. Od początku zawodowej działalności artystycznej tworzy w brązie. Projektuje i odlewa w pracowni w Oświęcimiu. Wykonuje zarówno pomniki, rzeźby monumentalne, jak i płaskorzeźby, statuetki, medale oraz rzeźby użytkowe.

REMIGIUSZ DULKO

Born 1955 in Lidzbark Warmiński. In 1979, he graduated with honors from the Faculty of Sculpture at the Academy of Fine Arts in Kraków. Culminating project - a ceramic bas-relief entitled “Greece” (“Grecja”) has been a hallmark of his home to this day. He is a member of the Association of Polish Artists and Designers. He has been living and working in Oświęcim for 30 years. His works have been awarded and honored many times. His sculpture “The Kiss” (“Pocałunek”) received Grand Prix in the competition “Work of the Year - 2001”, organized by the Association of Polish Artists in Katowice. In 2009, he celebrated the 30th anniversary of his work with an exhibition at the Oświęcim Cultural Center. From the beginning of his professional artistic activity, he has been working in bronze. He designs and casts in his studio in Oświęcim. He creates monuments, grand sculptures, as well as bas-reliefs, statuettes, medals, and utility sculptures.

E-mail: remigiusz.dulko@gmail.pl

Bez tytułu, brąz
Untitled, bronze

Remigiusz Dulko jest niekwestionowanym uczniem Hefajstosa. Gdy mamy możliwość uczestniczyć w procesie twórczym artysty, na zawsze zostanie nam w pamięci wylew jaskrawo opalizującego czerwieni płynnego brązu, kierowanego grawitacją z tygla do formy. Jego rzeźby są w całej rozciągłości autorskie. Od pierwotnego dziewiczego szkicu aż po odlew w technice wosku traconego i ostatecznie szlifowanie. Po prostu artysta tworzy swoje rzeźby od początkowego zamysłu do końcowego efektu powstania dzieła. Jego prace to synteza wielu składników, w tym wrażliwości, wiedzy o sztuce, wieloletniego, zarówno artystycznego jak, i technologicznego doświadczenia. Nie zawsze, gdy rodzi się idea i jej pierwszy zarys następuje natychmiastowa realizacja. Często zdarza się, że dzieło powstanie dopiero po wielomiesięcznej refleksji. Każdy odbiorca, spoglądając na rzeźby Remigiusza Dulki od razu zauważy, że formowała je mocna, męska i szorstka dłoń. Zmaganie się z materia rzeźbiarską wymaga energii i dużej siły, odczuwamy to zawsze podając rękę rzeźbiarzowi. Jego realizacje obejmują szeroki obszar tematyczny, z jednej strony to prace o charakterze społeczno-religijnym, a z drugiej krańcowej rzeźba erotyczna. Artysta jako uczeń Hefajstosa, którego żoną była Afrodyta nie zapomina o strzałach Erosa, które w jego pracach ujawniają się w różnorodnych, czasami zaskakujących formach. O swoich rzeźbach mówi: *ekspresjonizm w rzeźbie ma swoje wady i zalety. Bywa ciężki, toporny i ostry, ale w końcu to sztuka, którą po prostu trzeba odkrywać ciągle na nowo.*

Remigiusz Dulko is an undisputed disciple of Hephaestus. When we have the opportunity to be present during the artist's creative process, we will forever remember the flow of the brightly iridescent red liquid bronze, directed by gravity, from the crucible into the casting mould. The sculptures are of his own design throughout. From the original virgin sketch, to the lost wax casting, and final sanding. Simply put, the artist creates his sculptures from the initial idea to the final result of the work. His works are a synthesis of many elements, including sensitivity, knowledge of art, many years of both artistic and technological experience. It is often not the case that an idea is born and its first outline is immediately implemented, it often happens that a work will be created only after many months of reflection. Each viewer looking at the sculptures of Remigiusz Dulko will immediately notice that they were formed by a strong, masculine, and rugged hand. Grappling with sculptural material requires energy and a lot of strength, which we can always feel when we shake hands with the sculptor. His creations cover a wide thematic area, on the one hand, works of socio-religious character, and, on the other extreme, erotic sculpture. As a disciple of Hephaestus, whose wife was Aphrodite, the artist does not forget about the arrows of Eros, which in his works reveal themselves in diverse, sometimes surprising forms. He says about his sculptures: "expressionism in sculpture has its pros and cons. It can be heavy, clumsy, and harsh, but in the end it is art that simply needs to be rediscovered again and again."

Klucz do miasta 1, brąz
Key to the City1 , bronze

*Klucz do miasta 2, brąz
Key to the City 1, bronze*

Klucz do miasta 3, brąz
Key to the City 3 , bronze

Agnieszka Kobiela

AGNIESZKA KOBIELUSZ

Urodzona 31 stycznia 1976 r. w Oświęcimiu. Studia na Uniwersytecie Śląskim, w Instytucie Sztuki w Cieszynie, na wydziale Artystyczna Kreacja Obrazu. Dyplom z malarstwa obroniła w 2012 roku pod kierunkiem prof. Elżbiety Kuraj. Działalność artystyczna to głównie malarstwo i fotografika, mieszka i pracuje w Oświęcimiu.

Wystawy indywidualne:

2012 - malarstwo, „*Ruch niebytu*”, Oświęcimskie Centrum Kultury, Oświęcim

2013 - malarstwo „*Retrospektywa*”, Galeria Tyle Światów, Oświęcim

2019 - fotografia „*aga2*”, Galeria Tyle Światów, Oświęcim

2021 - malarstwo, Galeria Tyle Światów, Oświęcim

W 2020 uczestnik projektu artystycznego „*Dachau - Oświęcim*”, prezentowała prace na wystawach: „*Wystawa (bez wystawy)*” w Galeria Tyle Światów w Oświęcimskim Centrum Kultury oraz „*30/5*” w Międzynarodowym Domu Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu.

AGNIESZKA KOBIELUSZ

Born January 31, 1976 in Oświęcim. Studied at the University of Silesia Institute of Art in Cieszyn, at the Faculty of Image Arts. She defended her diploma in painting in 2012 under the supervision of Professor Elżbieta Kuraj. Her main artistic activities are painting and photography. She lives and works in Oświęcim.

Solo exhibitions:

2012 - Painting: “*Movement of Nothingness*”, Oświęcim Cultural Center, Oświęcim

2013 - Painting: “*Retrospective*”, Tyle Światów Gallery, Oświęcim

2019 - Photography: “*aga2*”

2021 - Painting: Tyle Światów Gallery, Oświęcim

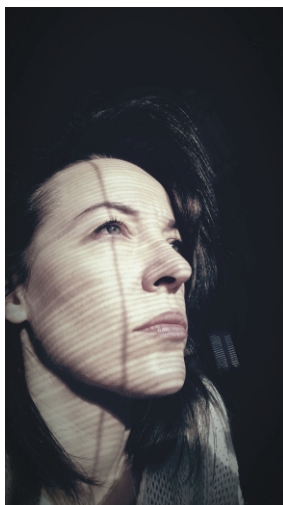
In 2020, she participated in the art project “*Dachau-Oświęcim*” and presented works at exhibitions: “*Exhibition (Without Exhibition)*” at the Tyle Światów Gallery in the Oświęcim Cultural Center and “*30/5*” at the International Youth Meeting Center in Oświęcim.

E-mail: agnieszkakobielusz@wp.pl

Wodna, fotografia, 100 x 70 cm
Aquatic, photograph, 100 x 70 cm

Sugestia, przezroczystość, powidok, kolor, sylwetka ludzkiego ciała, światło lub jego brak...to konsystencja, która mnie intryguje i zatrzymuje w mojej codzienności. Wszystko co rejestruję to chęć zatrzymania emocji i przemijającego wrażenia - mówi o swojej twórczości Agnieszka Kobielska. Wydawałoby się, że tak różne media jakimi się posługuje artystka - malarstwo i fotografika - nie mogą stanowić jedności. Pojawia się myśl, że operowanie tak odmiennymi technikami będzie zakłócać jednorodności przesłania artystki, będzie krańcowo różny. Pogodzenie abstrakcyjnego malarstwa - czynności nad wyraz manualnej o tradycji sięgającej tysiącleci i fotografii, której podstawą (zwłaszcza obecnie) jest wykorzystanie najnowszych technologii cyfrowych, będzie po prostu niemożliwe. Jednak siła sztuki Agnieszki Kobielskiej usytuowana jest ponad technikami artystycznymi. Jej wewnętrzny świat jest jednolity i zwarty. Abstrakcyjne obrazy artystki pełne, dynamiki i specyficznej energii, budowane w wyrazistej, a nawet agresywnej kolorystyce nie są przeciwstawne jej dziełom fotograficznym. Fotografie nie są tylko uzupełnieniem malarstwa, ale naturalnym przedłużeniem dialogu artystki ze swoim immanentnym pejzażem. Jej dzieła nie tylko zapraszają, ale wręcz nalegają na odbiorców, aby znaleźli w tym obszarze również część swojego świata.

“Suggestion, transparency, afterimage, color, the silhouette of the human body, light or the lack thereof... these are the textures that intrigue me and I keep in my everyday life. With everything I register, I have the desire to hold onto the emotions and passing impressions,” Agnieszka Kobielska says about her work. It would seem that such different media, which the artist uses - painting and photography - cannot constitute a unity. The thought arises that operating with such different techniques will interfere with the homogeneity of the artist’s message, that it will be too different. It will be simply impossible to reconcile abstract painting - an exceedingly manual activity with a tradition reaching back thousands of years - and photography, the basis of which (especially nowadays) is the use of the newest digital technologies. However, the strength of Agnieszka Kobielska’s art is situated beyond these artistic techniques. Her inner world is unified and concise. The artist’s abstract paintings are full of dynamic and specific energy assembled with expressive, and even aggressive colors that are not opposed to her photographic works. Photographs are not just a complement to painting, but a natural extension of the artist’s dialogue with her immanent landscape. Her works are not only inviting, but also insist that viewers find in this space a piece of their own world.

Powietrzna, fotografia, 100 x 70 cm
Aerial, photograph, 100 x 70 cm

Obraz 2, akryl
Painting 2, acrylic

Obraz 3, akryl
Painting 3, acrylic

*Obraz 4, akryl
Painting 4, acrylic*

*Obraz 7, akryl
Painting 7, acrylic*

**Martyna Paluchiewicz
-Łabaj**

MARTYNA PALUCHIEWICZ-ŁABAJ

Urodzona w 1983 r. w Katowicach. Mieszka i pracuje w Oświęcimiu. Ukończyła Uniwersytet Śląski, Instytut Sztuki w Cieszynie, dyplom w Pracowni Plakatu w 2007 r., oraz Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach, dyplom z malarstwa w 2010 r. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem i plakatem

Brała udział w wielu wystawach w kraju i za granicą, w tym:

- 2016 - *Kunst=Sztuka*, Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży, Oświęcim
- 2014 - *Untitled/Bez tytułu/Ohne Titel*, Galeria KVD, Dachau
- 2013 - *60 km na Zachód od Krakowa*, Konsulat Generalny RFN, Kraków
- 2012 - *DNA Kobiety*, Galeria DNA, Wrocław
- 2011 - Plakaty, wystawa indywidualna, Cafe Kulturalna, Warszawa
- 2011 - *Prawdziwe Księżniczki tak nie robią*, Wystawa indywidualna plakatu w ramach cyklu imprez Naga Sztuka, Centralny Basen Artystyczny, Warszawa
- 2008 - *Red Tube Strangers*, wystawa studentów CEEPUS, Akademia Sztuk Pięknych, Zagrzeb
- 2005 - FaxArt, 60 rocznica bombardowania Hiroshimy i Nagasaki, Ogaki Poster Museum
- 2020 - uczestniczka projektu artystycznego *Dachau - Oświęcim*,
 - *Wystawa (bez wystawy)*, Galeria Tyle Światów, Oświęcimskie Centrum Kultury
 - „30/5”, Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu
- 2020 - VIII Biennale Plakatu Społeczno-Politycznego w Oświęcimiu, Nagroda Starosty Oświęcimskiego
- 2008 - Stypendium Akademii Sztuk Pięknych w Zagrzebiu

MARTYNA PALUCHIEWICZ-ŁABAJ

Born 1983 in Katowice. Lives and works in Oświęcim. Graduated from the Silesian University Institute of Art in Cieszyn with a diploma in poster design in 2007, and from the Academy of Fine Arts in Katowice with a diploma in painting in 2010. Her work includes painting, drawing, and poster design.

She has participated in many exhibitions at home and abroad, including:

- 2016 - *Kunst=Sztuka*, International Youth Meeting Center, Oświęcim
- 2014 - *Untitled/Bez tytułu/Ohne Titel*, KVD Gallery, Dachau (Germany)
- 2013 - *60 km West of Kraków*, General Consulate of Germany, Kraków
- 2012 - *Women's DNA*, DNA Gallery, Wrocław
- 2011 - Posters, Solo exhibition, Cafe Kulturalna, Warsaw
- 2011 - *Real Princesses Don't Do That*, Solo poster exhibition as part of the Naked Art series of events. Central Artistic Basin, Warsaw
- 2008 - *Red Tube Strangers*, CEEPUS students exhibition, Academy of Fine Arts, Zagreb (Croatia)
- 2005 - FaxArt, 60th Anniversary of the Bombing of Hiroshima and Nagasaki, Ogaki Poster Museum
- 2020 - Participant of the art project "Dachau-Oświęcim",
 - Exhibition (Without Exhibition), Tyle Światów Gallery, Oświęcim Cultural Center
 - "30/5", International Youth Meeting Center in Oświęcim
- 2020 - VIII Socio-Political Poster Biennale in Oświęcim, Starosta of Oświęcim Award
- 2008 - Scholarship of the Academy of Fine Arts in Zagreb

E-mail: martyna.paluchiewicz@gmail.com

Makotka 7, technika mieszana, 70 x 50 cm
Tapestry 7, mixed media, 70 x 50 cm

W pracach Martyna Paluchiewicz-Łabaj nie istnieją granice pomiędzy rysunkiem a malarstwem. Czernie i szarości, momentami zakłócone jasnymi geometrycznymi barwnymi plamami przenikają się nawzajem. Podobnie jest z klasyfikacją jej dzieł, plakat może być malarstwem, a zarazem rysunkiem. *Lubię proste, syntetyczne formy i nieprzegadane historie. Łączę węgiel z emalią i ołówkiem, pracuję na zasadzie odzyskiwania bieli z czerni. Dekonstrukcja. Wielokrotnie pokrywam biel płótna /papieru czernią, siatką szarości, i czyszczę ją w poszukiwaniu właściwej formy. Ten proces nadaje pracy wielowarstwowość, to tak jak budowanie kolejnych warstw, tkanek. Tak tworzy się „cielesność” postaci, która jest głównym tematem moich prac* - konkluduje artystka.

Na pierwszy rzut oka jej prace przypominają pamiętnik zziąanej „Matki Polki”, zwłaszcza z serii „Makatki”. Kobieta służąca mężczyźnie wiernie i czule, kulinarnie i seksualnie, oczywiście zawsze z czarującym uśmiechem- jest głównym elementem obrazu. Każdy z odbiorców zobowiązany jest przez autorkę do własnej interpretacji jej prac. Czy są prowokacją współczesnej feministki - czarownicy z czerwonym piorunem? Czy zestawem ilustracji ukazujących wręcz sakralne obowiązki kobiety religijnej. Na starych, niekoniecznie ludowych makatkach uzupełnieniem do wyszywanych muliną obrazów były nader istotne sentencje. Do klasyki zaliczamy na pewno: *Każda żona tym się chlubi, gdy gotuje co mąż lubi*, oraz *Młoda kuchareczka zwinna jak laleczka*. Paralela do tematów poruszanych w pracach Martyny Paluchiewicz- Łabaj jest oczywista, mimo wyraźnego braku takich poetyckich rymowanek. Sentencje z tamtych makatek spokojnie mogłyby funkcjonować jako tytuły jej prac. Trudno obecnie znaleźć we współczesnym mieszkaniu wyszywaną muliną na płótnie makatkę. Życzę artystce aby jej Makatki - dzieła sztuki zawisły w wielu nowoczesnych kuchniach, najlepiej nad kuchenką mikrofalową.

In the works of Martyna Paluchiewicz-Łabaj, there are no boundaries between drawing and painting. Black and grays, occasionally disturbed by bright geometric patches of color, intertwine with each other. It is similar with the classification of her works, a poster can be a painting and a drawing at the same time. “I like simple, synthetic forms, and untold stories. I combine charcoal with enamel and pencil, I work on the principle of recovering white from the black. Deconstruction. I repeatedly cover the white of the canvas and paper with black, a grid of grays, and clean it up in search of appropriate form. This process gives the work multiple layers, it is like building successive layers, flesh. This is how the “corporeality” of character is created, which is the main theme of my works.” - concludes the artist.

At first glance, her works resemble the diary of an out of breath "Polish Mother", especially those from the “Makatki” (“Tapestries”) series. A woman serving a man faithfully and tenderly, culinarily and sexually, of course always with a charming smile - is the main element of the image. Each viewer is obliged by the artist to interpret her works in their own way. Are they a provocation of a contemporary feminist - a witch with a red lightning bolt? Or a set of illustrations showing the almost sacred duties of a religious woman? Old, not necessarily folk oriented, tapestries have been complemented with the moulin² embroidered pictures that have the most important mottos. The classics certainly include: “Every wife prides herself when she cooks what her husband enjoys” and “A young cook is as nimble as a doll”. The parallel to the themes explored in works by Martyna Paluchiewicz-Łabaj is obvious, despite the clear lack of such poetic rhymes. The sentences on those tapestries can easily function as titles of her works. Nowadays, it is hard to find in a contemporary apartment a tapestry embroidered with moulin² on canvas. I wish the artist that her “Makatki” - works of art will hang in many modern kitchens, preferably over the microwave oven.

Makatka 10, technika mieszana, 70 x 50 cm
Tapestry 10, mixed media, 70 x 50 cm

Makotka 9, technika mieszana, 70 x 50 cm

Tapestry 9, mixed media, 70 x 50 cm

Makatka 1, technika mieszana, 70 x 50 cm
Tapstry 1, mixed media, 70 x 50 cm

Elżbieta Pietruczuk

ELŻBIETA PIETRUCZUK

Urodzona w 1968 r. w Oświęcimiu. W 2013 r. ukończyła studia na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie w zakresie grafiki. Zajmuje się malarstwem, grafiką oraz fotografią. Uczestniczyła w wielu wystawach w kraju i za granicą m.in. w Krakowie, Gdyni, Poznaniu, Niemczech, Rumunii, Macedonii, Japonii. Jest laureatką wyróżnień z zakresu grafiki cyfrowej. Wielokrotna stypendystka Miasta Oświęcim.

Wybrane wystawy:

- 2020 - The 2nd Tokyo International Miniprint, Tokyo, Kyoto, Osaka
- 2020 - 25. Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki, Lublin
- 2018 - Tokyo International Miniprint
- 2018 - 4th Enter into Art - International Installation, Cultural center "Kulturbahnhof" in Bad Breisig
- 2018 - 10. Międzynarodowe Biennale Miniatury, Częstochowa
- 2016 - 5. Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej, Gdynia
- 2015 - 8. Międzynarodowe Biennale Miniatury, Częstochowa
- 2014 - Biennale w Wenecji Cieszyńskiej, Cieszyn
 - Ulica Themersonów, Płocka Galeria Sztuki
- 2012 - Granice rysunku, Rzeszów
 - 7. International Triennial of Graphic Art Bitola, Bitola (Macedonia)
 - V Ogólnopolski Konkurs Grafiki im. L. Meidnera, Oleśnica - wyróżnienie honorowe
 - Międzynarodowe Biennale Miniatury Graficznej Inter-Art, Rumunia
- 2011 - Miejska Sztuka Ludowa - Projekt Intermedialny Studentów Wydziału Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków
 - IV Ogólnopolski Konkurs Grafiki im. L. Meidnera, Oleśnica - wyróżnienie honorowe
- 2009 - 6. International Triennial of Graphic Art Bitola, Bitola (Macedonia)
- 2008 - The 23rd Chelsea International Fine Art Competition, Chelsea
- 2007 - Artyści Miastu. Miasto a tożsamość. Urząd Miasta Kerpen (Niemcy)
- 1999 - Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży, Oświęcim
- 1998 - Razem, Galeria Tyle Światów, Oświęcimskie Centrum Kultury
- 1995 - Wystawa indywidualna malarstwa, Galeria Pro Arte, Oświęcim
- 1992 - Wystawa indywidualna malarstwa, Galeria Oko, Oświęcim

ELŻBIETA PIETRUCZUK

Born 1968 in Oświęcim. In 2013, she graduated from the Faculty of Art at the Pedagogical University in Kraków with a degree in graphic design. She works in painting, graphic design, and photography. She has participated in many exhibitions at home and abroad, including in Kraków, Gdynia, Poznań as well as in Germany, Romania, Macedonia, and Japan. She is a laureate of awards in the field of digital graphics. She has received multiple fellowships from the City of Oświęcim.

EXHIBITIONS (SELECTED):

- 2020 - 2nd Tokyo International Miniprint, Tokyo, Kyoto, Osaka
- 2020 - 25th International Autumn Art Salon, Lublin
- 2018 - Tokyo International Miniprint (Japan)
- 2018 - 4th Enter into Art - International Installation, Cultural Center 'Kulturbahnhof' in Baden Breisig
- 2018 - 10th International Biennale of Miniature Art, Częstochowa
- 2016 - 5th International Biennial of Digital Graphics, Gdynia
- 2015 - 8th International Biennial of Miniature Art, Częstochowa
- 2014 - The Cieszyn Venice Biennale, Cieszyn
 - Themerson Street, Plock Gallery of Art
- 2012 - Limits of Drawing, Rzeszów
 - 7th International Triennial of Graphic Art, Bitola (Macedonia)
 - 5th National Graphic Contest named after L. Meidner, Oleśnica - Honorable Mention
 - Inter-Art International Biennial of Graphic Miniatures, Romania
- 2011 - Urban Folk Art - Intermedia Project by Students of the Pedagogical University, Faculty of Art, Kraków
 - 4th L. Meidner National Graphic Competition, Oleśnica - Honorable Mention
- 2009 - 6th International Triennial of Graphic Art, Bitola (Macedonia)
- 2008 - 23rd Chelsea International Fine Art Competition, Chelsea (United Kingdom)
- 2007 - Artists for the City. The City and Identity, Kerpen City Hall (Germany)
- 2006 - Artists for the City, Oświęcim Cultural Center
- 1999 - International Youth Meeting Center, Oświęcim
- 1998 - Together, Tyle Światów Gallery, Oświęcim Cultural Center
- 1995 - Solo painting exhibition, Pro Arte Gallery, Oświęcim
- 1992 - Solo painting exhibition, Oko Gallery, Oświęcim

E-mail: eliczuk@gmail.com

*Martwa natura z lustrem,
druk cyfrowy, 60 x 25 cm,
Still Life with Mirror,
digital print, 60 x 25 cm*

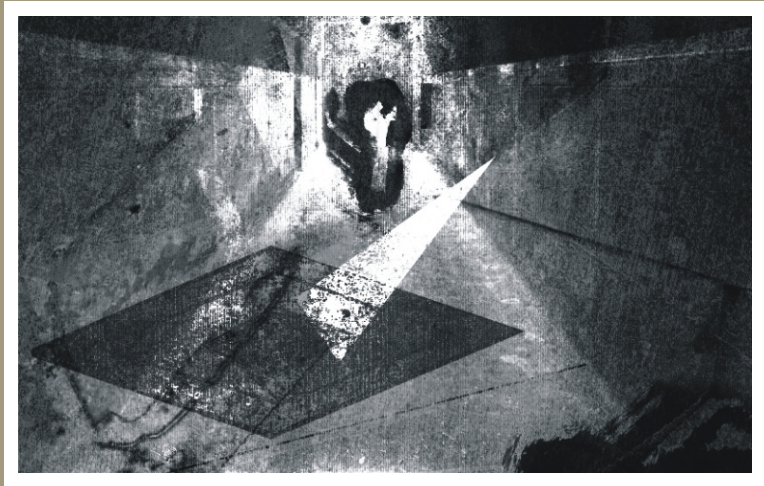
Błyskawiczny rozwój technologii zmieniał diametralnie życie pokoleń. Obecnie wystarczy zaledwie dekada lub nawet kilka lat, aby ukazały się na rynku nowe urządzenia zmieniające nasz świat. Okres ostatnich 30 lat to prawdziwa rewolucja technologiczna, która przyczyniła się do intensywnego rozwoju sztuki. Nowoczesny sprzęt pomaga w tworzeniu zupełnie nowej sztuki. Ich powszechna dostępność pozwala na kreacje artystyczne właściwie każdemu, kto jest w stanie skutecznie wykorzystać możliwości nowej techniki.

Twórczość Elżbiety Pietruczuk jest znakomitym przykładem, jak można kreować wartościowe dzieła przy użyciu najnowocześniejszych technik cyfrowych. Artystka jednak nie odcina się całkowicie od wielowiekowej tradycji sztuki. Mimo, że w procesie twórczym angażuje najnowsze technologie, w jej pracach dostrzegamy dialog ze „starymi mistrzami”. Abstrakcyjne kompozycje jej grafik nasycone są szlachetną kolorystyką niczym z palet Vermeera, Rembrandta, Van Dycka. Tą syntezą pozornie odległego malarstwa sztalugowego i ultranowoczesnego druku cyfrowego, artystka obdarza odbiorcę fenomenalnym finalnym dziełem sztuki. Elżbieta Pietruczuk w swoich grafikach konstruuje śmiałe kompozycje abstrakcyjne w anturazie szlachetnych brązów, błękitów i ochry. Bezpośrednie obcowanie z jej dziełami to pokaźna porcja przyjemności nie tylko dla profesjonalnych koneserów sztuki, ale dla każdego wrażliwego człowieka.

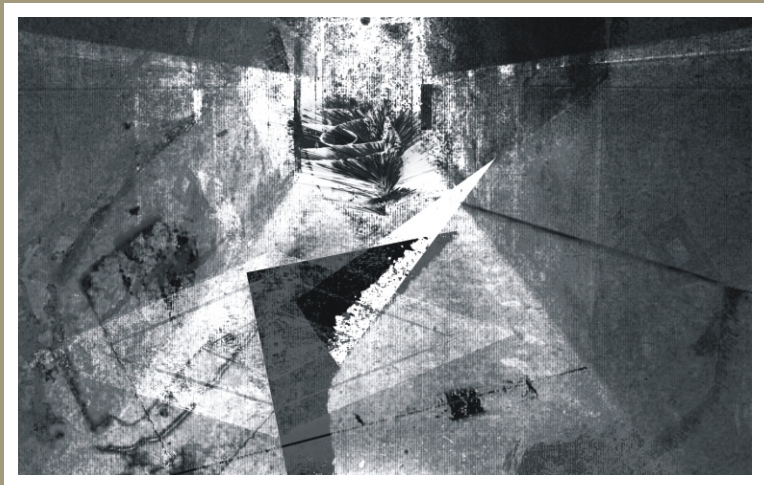

The rapid development of technology has diametrically changed the lives of generations. Nowadays, it only takes a decade, or even several years for new devices to appear on the market that change our world. The period of the last 30 years is a real technological revolution which has contributed to the intensive development of art. Modern equipment helps in the creation of a completely new art. Its widespread availability allows for artistic creations by virtually anyone who is able to effectively use the possibilities of these new technologies.

The work of Elżbieta Pietruczuk is an excellent example of how to create worthwhile artwork using the latest modern digital techniques. However, the artist does not completely cut herself off from the centuries-old tradition of art. Despite the fact that she engages the latest technologies in the creative process, in her works we see a dialogue with the "old masters". Her abstract compositions are saturated with noble colors, as if from the palettes of Vermeer, Rembrandt, or Van Dyck. With this synthesis of seemingly distant easel painting and ultra-modern digital printing, the artist endows the viewer with a phenomenal final work of art. In her prints, Elżbieta Pietruczuk constructs bold abstract compositions in the entourage of noble browns, blues, and ochres. Direct contact with her works is of great pleasure, not only for professional art connoisseurs, but for every sensitive person.

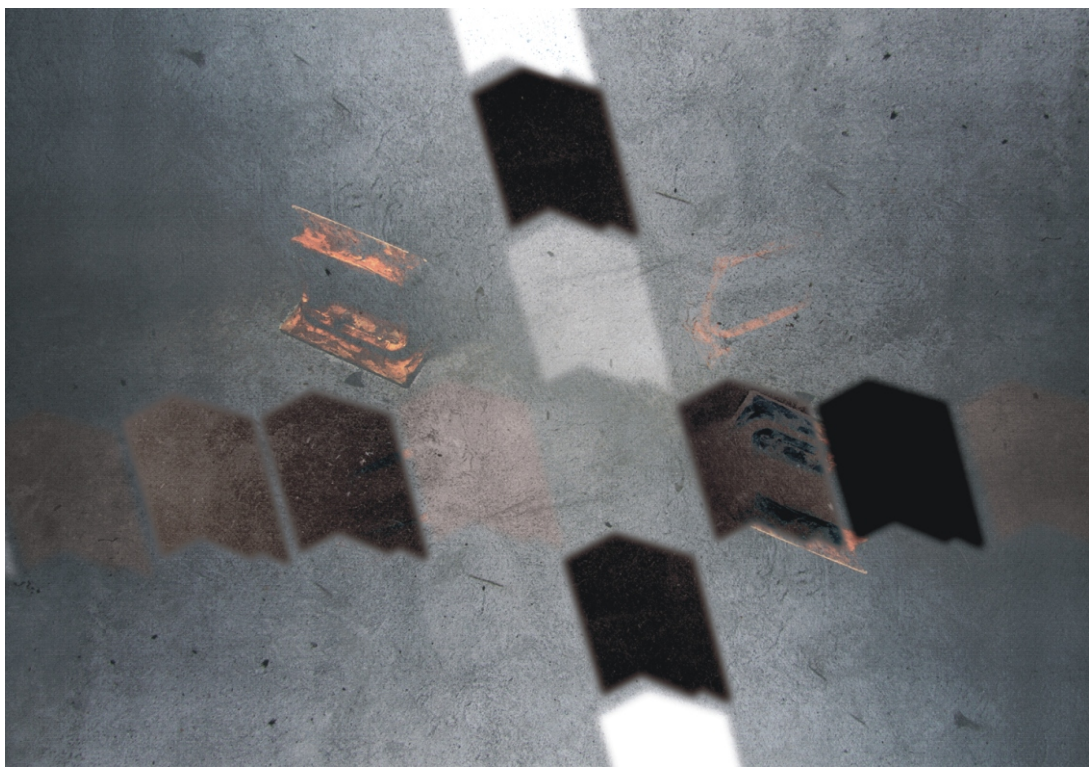
Echo 1, grafika cyfrowa, 56,5 x 90 cm
Echo 1, digital print, 56,5 x 90 cm

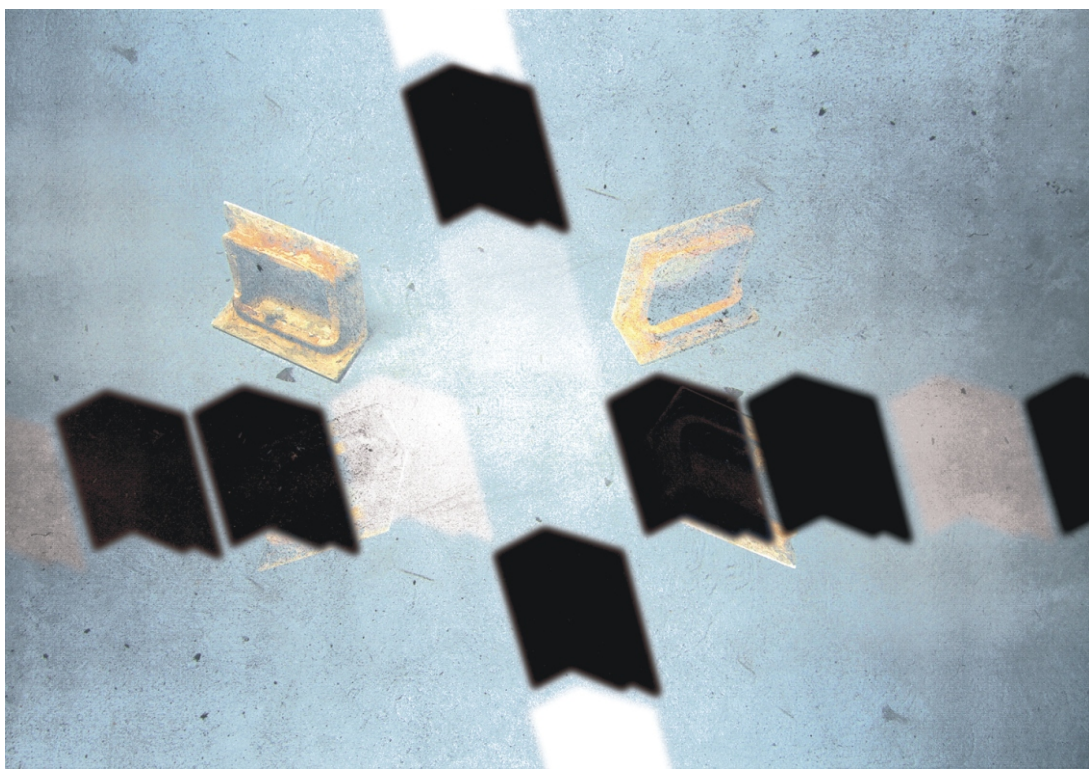
Echo 2, grafika cyfrowa, 56,5 x 90 cm
Echo 2, digital print, 56,5 x 90 cm

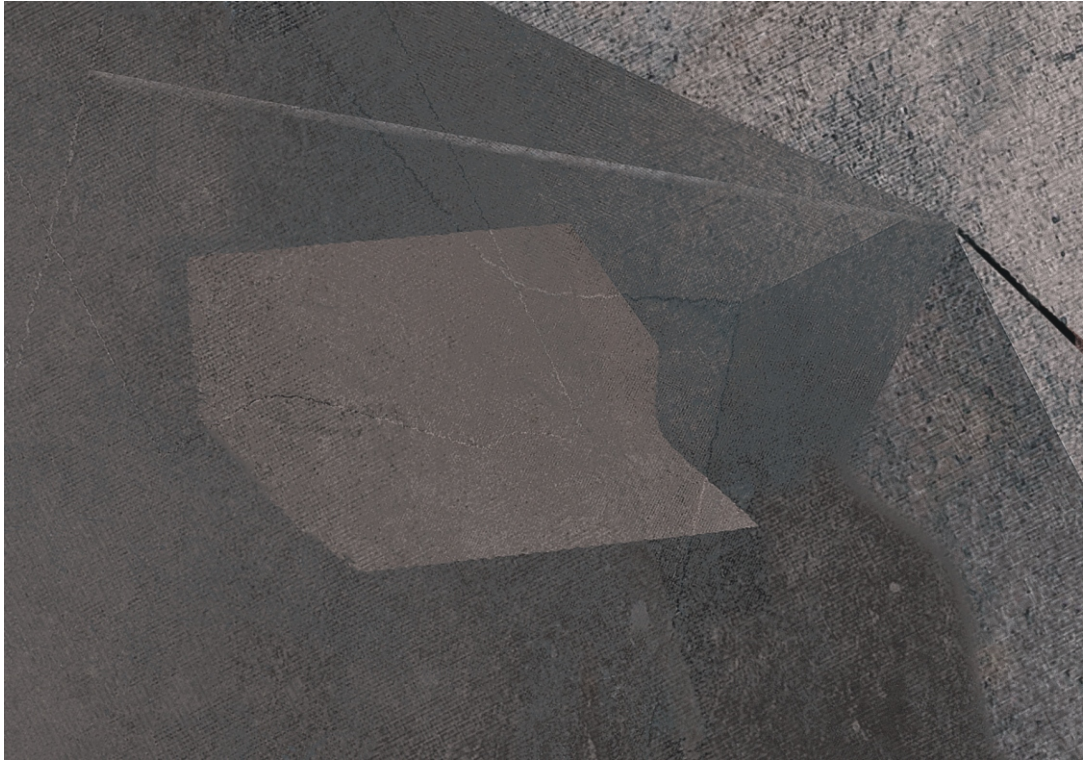
Tangram, grafika cyfrowa, 24 x 50 cm
Tangram, digital print, 24 x 50 cm

Sanctuary I, grafika cyfrowa, 70 x 100 cm
Sanctuary I, digital print, 70 x 100 cm

Sanctuary II, grafika cyfrowa, 70 x 100 cm
Sanctuary II, digital print, 70 x 100 cm

Interior I , grafika cyfrowa, 49 x 70 cm
Interior I, digital print, 49 x 70 cm

Interior III , grafika cyfrowa, 49 x 70 cm
Interior III, digital print, 49 x 70 cm

Jerzy Pietruczuk

JERZY PIETRUCZUK

Studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w pracowni F. Bunscha w 1992. Obecnie pracuje w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach jako adiunkt. Wielokrotny stypendysta miasta Oświęcim

Wybrane wystawy zbiorowe:

- 2020 - The 2nd TKO International Miniprint 2020, Tokio, Kyoto, Osaka
- 2019 - 6 Międzynarodowe Triennale Grafiki Cyfrowej, Gdynia
- 2019 - III Oświęcimski Salon Sztuki, Oświęcimskie Centrum Kultury
- 2018 - 10 Triennale Grafiki Polskiej, Katowice, Muzeum Śląskie Katowice
- 2018 - "Enter into Art", Town Hall, Foyer Hall, Weißenthurm, (Niemcy)
- 2018 - Asia Digital Art Award 2018, Fukuoka, (Japonia), Nagroda-Excellence Prize
- 2017 - "Enter into Art" Studio Gallery, "Homage: Ludwig van Beethoven i Johann Wolfgang Goethe", Bonn
- 2017 - „Fascination of world art and color”, Kulturbunker, Cultural Center Cologne-Mühlheim, Kolonia
- 2016 - The 1st TKO International Miniprint 2016, Tokio, Kyoto, Osaka
- 2014 - Asia Digital Art Award 2014, Fukuoka, (Japonia), Nagroda - Finalist Prize
 - II M. Konkurs Artystyczny „Pejzaż Współczesny”, Częstochowa, Trzecia Nagroda
- 2013 - Asia Digital Art Award 2013, Fukuoka (Japonia), Nagroda - Finalist Prize
- 2012 - Asia Digital Art Award 2012, Fukuoka, (Japonia), Nagroda - Finalist Prize
 - InterArt, Intercontinental Biennial of Small Graphics, Aiud (Rumunia)
 - Międzynarodowe Biennale Miniatury, Częstochowa
 - Exlibris, Mała Forma Graficzna, Gdańsk, Pierwsza Nagroda
 - Ogólnopolski Konkurs Sztuk Graficznych, Oleśnica, wyróżnienie honorowe
 - International Triennial of Graphic Art, Bitola (Macedonia)
- 2011 - Kulisiewicz International Graphic Arts Triennial IMPRINT, Warszawa
- 2010 - Multimedia Szajna Festiwal, Grafika Komputerowa, Teatr im. Wandy Siemaszkowej, Rzeszów
 - Biennale Miniatury Cyfrowej, Płock, Grand Prix
- 2008 - The 13th International Biennial Print Exhibition, R.O.C, Taiwan
- 2005 - The Academy Gallery, University of Tasmania, Australia
 - QUT Art Museum, Brisbane, Australia
 - VCA Gallery University of Melbourne, Australia
 - Beijing Film Academy, Pekin

Wystawy indywidualne:

- 2016 - „Łagodne Światło Pory Gwałtownych Burz”, Galeria Instytutu Sztuki, Cieszyn
- 2011 - CG, Płocka Galeria Sztuki, Galeria Kreski, Płock
- 2009 - Obrazy Cyfrowe, Galeria Tyle Światów, Oświęcim
- 1996 - Rysunek, Galeria Ro(a)mb, Andrychów

JERZY PIETRUCZUK

Studied at the Faculty of Graphics at the Academy of Fine Arts in Kraków. Graduated in the studio of Franciszek Bunsch in 1992. Currently, he works at the Art Institute of the University of Silesia in Katowice as an assistant professor. He is a many-time fellow of the City of Oświęcim.

GROUP EXHIBITIONS (SELECTED):

- 2020 - 2nd TKO International Miniprint, Tokyo, Kyoto, Osaka
- 2019 - 6th International Triennial of Digital Graphics, Gdynia
- 2019 - 3rd Oświęcim Art Salon, Oświęcim Cultural Center
- 2018 - 10th Triennial of Polish Graphics, Silesian Museum, Katowice
- 2018 - Enter into Art, Town Hall Foyer, Weißenthurm
- 2018 - Asia Digital Art Award 2018, Fukuoka, Excellence Prize
- 2017 - Enter into Art, Studio Gallery, "Homage: Ludwig van Beethoven and Johann Wolfgang Goethe", Bonn
- 2017 - Fascination of World Art and Color, Kulturbunker Cultural Center Cologne-Mühlheim, Cologne
- 2016 - 1st TKO International Miniprint 2016, Tokyo, Kyata, Osaka
- 2014 - Asia Digital Art Award 2014, Finalist Prize
 - 2nd International Art Competition "Contemporary Landscape", Częstochowa, 3rd Prize
- 2013 - Asia Digital Art Award 2013, Fukuoka, Finalist Prize
- 2012 - Asia Digital Art Award 2012, Fukuoka, Finalist Prize
 - Inter Art, Intercontinental Biennial of Small Graphics, Aiud
 - International Biennial of Miniature Art, Częstochowa
 - Exlibris, Small Graphic Form, Gdańsk, 1st Prize
 - National Competition of Graphic Arts, Oleśnica, Honorable Mention
 - International Triennial of Graphic Art, Bitola (Macedonia)
- 2011 - Kulisiewicz International Graphic Arts Triennial IMPRINT, Warsaw
- 2010 - Multimedia Szajna Festival, Computer Graphics, Wanda Siemaszkowa Theatre, Rzeszów
 - Biennial of Digital Miniature, Płock, Grand Prix
- 2008 - 13th International Biennial Print Exhibition, R.O.C (Taiwan)
- 2005 - The Academy Gallery, University of Tasmania (Australia)
 - QUT Art Museum, Brisbane (Australia)
 - VCA Gallery University of Melbourne (Australia)
 - Beijing Film Academy, Beijing (China)

SOLO EXHIBITIONS:

- 2016 - "Gentle Light in the Time of Violent Storms" Art Institute Gallery, Cieszyn
- 2011 - CG, Płock Art Gallery, Kreski Gallery, Płock
- 2009 - Digital Images, Tyle Światów Gallery, Oświęcim
- 1996 - Drawing, Ro(a)mb Gallery, Andrychów

E-mail: mukrofka@hotmail.com

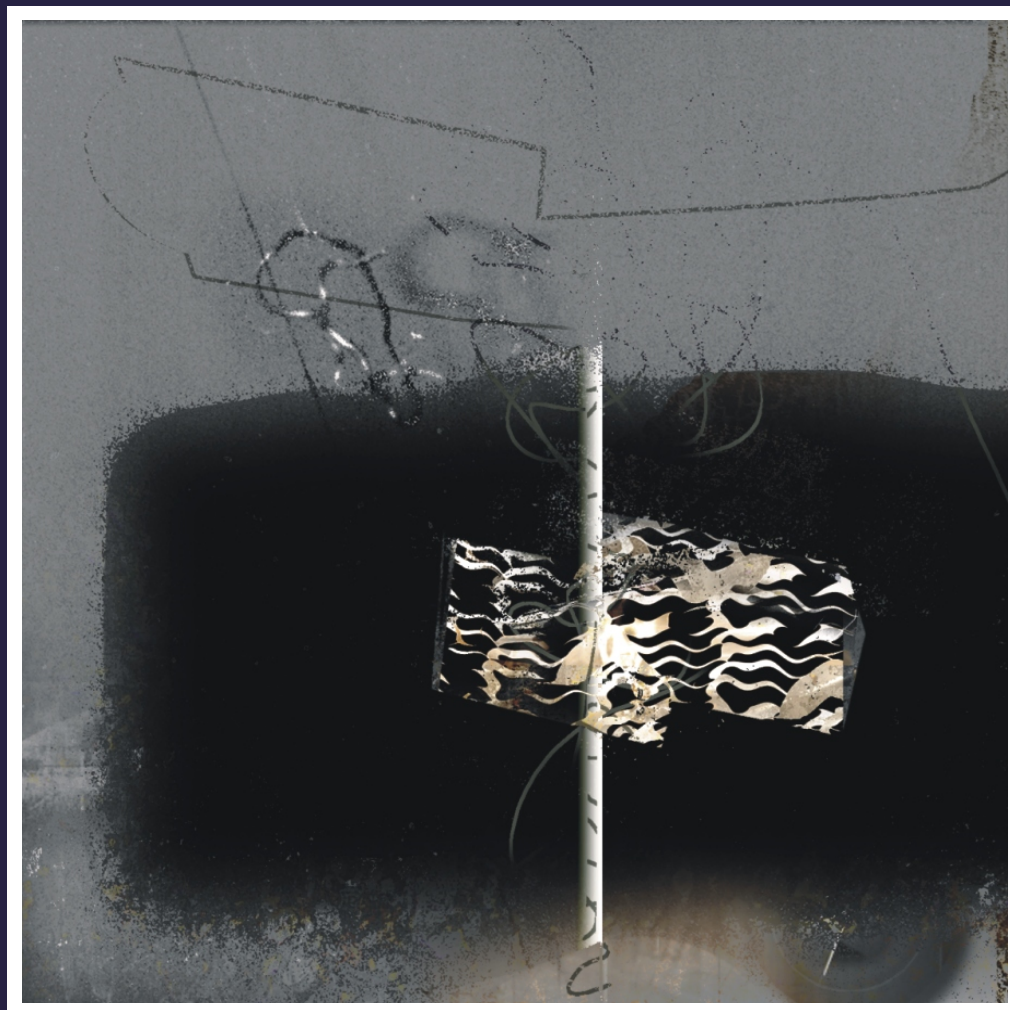
*Ścięcie nefrytowego liścia 8, grafika cyfrowa, 100 x 70 cm ►
Cutting Down a Jade Leaf 8, digital print, 100 x 70 cm*

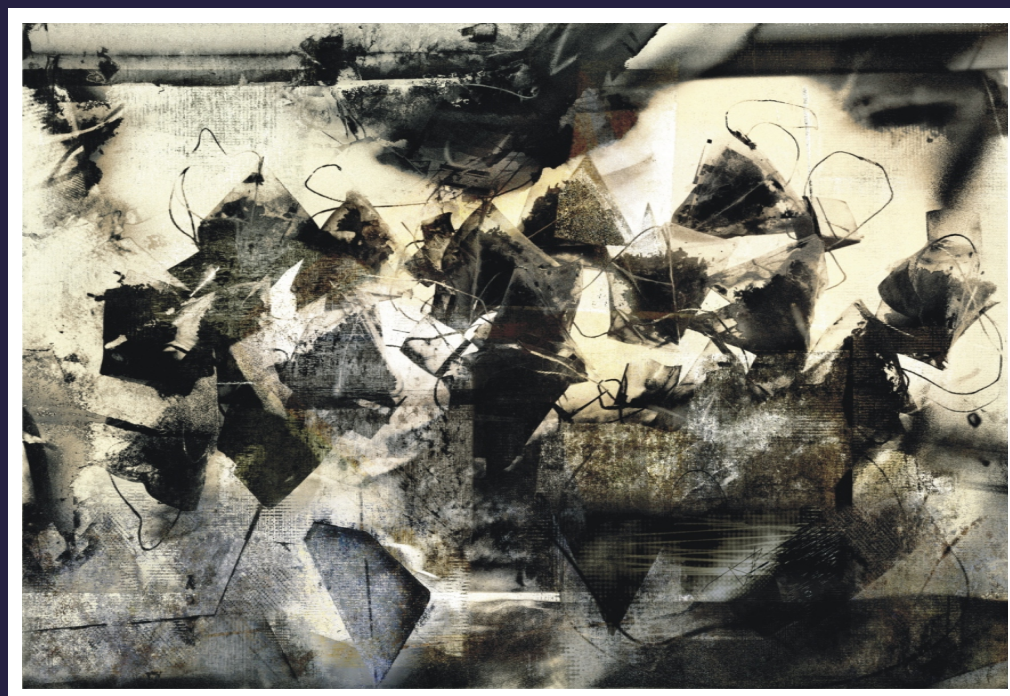
Sztuka, która odpowiedzialnie sięga po technologię i naukowe strategie poznania, przetwarza je i zaczyna prowadzić z nimi dialog. Ma to istotne znaczenie zwłaszcza w powszechnym systemie przepływu danych i związanych z tym problemów nie tylko artystycznych i estetycznych, ale również etycznych. Komunikacja internetowa pozwala na dotarcie dzieł artystów w formie cyfrowej niemal wszędzie, jednak forma klasyczna w formie obrazu lub wydruku umożliwiającą jego eksponowanie wydaje się w dalszym ciągu koniecznością. Analogicznie, wydrukiem kończy się proces twórczy Jerzego Pietruczuka. Głównym atutem grafik artysty jest gra walorem. Ponadto w obszarze penetracji płaszczyzny jego grafiki urzekają kompozycja, sublimowaną zestawami ziemistości, momentami uzupełnione barwnymi elementami. Szarości są elementarnym budulcem dzieł artysty, które miejscami sprawiają wrażenie szlachetnej srebrzystości. Niespodziewanie dodane plamy koloru potęgują ten efekt. Dzieła artysty są w pewnym sensie zapisem alienacji, wszechogarniającego indywidualnego smutku, uprawdzając widza w kosmos twórcy. Artysta kontrastuje je dodatkowo innymi elementami graficznymi, nanoszonymi na płaszczyznę dzieła wręcz nonszalancko. Daje to upust nieskrywanej radości życia - radości tworzenia. Ekspresyjna, spontaniczna twórczość Jerzego Pietruczuka, mimo abstrakcyjnego zapisu, pokazuje świat istot ludzkich, u których objawia się, zwłaszcza obecnie (w cieniu epidemii), poczucie absolutnej bezsilności i osamotnienia.

Art that responsibly reaches for technology and science-based strategies of cognition, processes and begins a dialogue with them. This is of significant importance especially in the common system of data flow and the related problems, not only artistic and aesthetic, but also ethical. Internet communication makes it possible for the digital form of artists works to reach almost anywhere, but the classical form of an image, or a printout, which enables it to be displayed, still seems to be necessary. Similarly, the creative process of Jerzy Pietruczuk ends with a printout. The main feature of the graphics by this artist is the play with values. Further, in the area of penetrating the plane, his prints enchant with their composition, sublimated with sets of grays, occasionally complemented with unexpected color elements. Grays are the elementary building blocks of the artist's works, which at times give the impression of noble silver. Splashes of color added unexpectedly in the graphics intensify this effect. The artist's works are, in a sense, a record of alienation, an overwhelming individual sadness that brings the viewer into the dark world. The artist additionally contrasts them with other graphic elements, sometimes even nonchalantly applied to the surface of the work. It gives vent to the undisguised joy of life - the joy of creation. The expressive, spontaneous work of Jerzy Pietruczuk, despite the abstract composition, shows the world of human beings in which there is a sense of absolute powerlessness and loneliness, especially now (in the shadow of the epidemic).

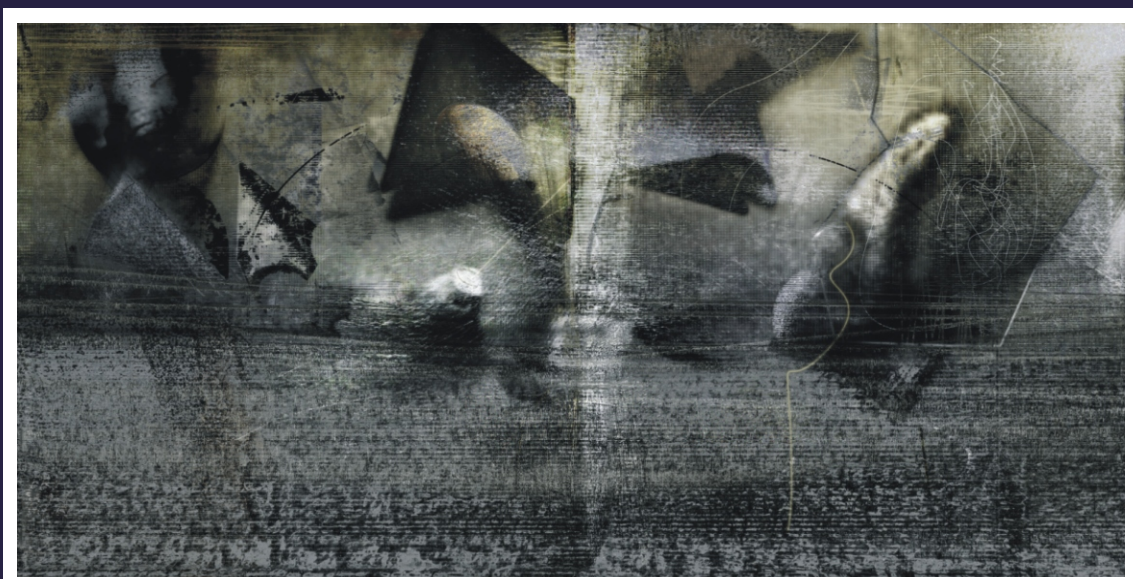
Mare Imbrium, deszcze odziedziczone 2, grafika cyfrowa, 14 x 14 cm
Mare Imbrium. Inherited Rains 2, digital print, 14 x 14 cm

Popielate światło, Polis 6, grafika cyfrowa, 70 x 104 cm
Ashen Light, Polis 6, digital print, 70 x 104 cm

Ścięcie nefrytowego liścia 6, grafika cyfrowa, 70 x 100 cm
Cutting Down a Jade Leaf 6, digital print, 70 x 100 cm

Ścięcie nefrytowego liścia 7, grafika cyfrowa, 70 x 100 cm
Cutting Down a Jade Leaf 7, digital print, 70 x 100 cm

Ścięcie nefrytowego liścia 9, grafika cyfrowa, 70 x 100 cm
Cutting Down a Jade Leaf 9, digital print, 70 x 100 cm

Bez tytułu, grafika cyfrowa, 40 x 94 cm
Untitled, digital print, 40 x 94 cm

Waldemar Rudyk

WALDEMAR RUDYK

Urodzony 17 stycznia 1960 w Szczekocinach. Studia w Instytucie Wychowania Plastycznego Filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Dyplom z malarstwa uzyskał w 1985 r. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem, obiektami, książką artystyczną, instalacjami i działaniami w przestrzeniach publicznych

Jest autorem dwudziestu sześciu wystaw indywidualnych. Uczestniczył w ponad dwustu wystawach zbiorowych, akcjach i działaniach artystycznych w kraju i za granicą.

Nagrody i wyróżnienia:

- 1991 - wystawa rysunku satyrycznego, Galeria Domu Kultury w Gostyni, wyróżnienie.
- 1998 - XIV Ogólnopolska Wystawa Twórczości Pedagogów Plastyki, Rzeszów, wyróżnienie
- 2000 - „*Letni Salon Sztuki*”, wystawa twórczości artystów Podbeskidzia w Bielsku-Białej, Nagroda
- 2001 - I Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej „*Trójmiasto 2001*”, Nagroda
- 2004 - III Międzynarodowe Biennale Miniatury, „*Częstochowa 2004*”, wyróżnienie
 - Prezentacja Środowiska Plastycznego Regionu Bielskiego, Nagroda
 - Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu, „Dobry Duch MDSM”
- 2007 - VII Biennale Małych Form Malarskich, galeria Wozownia w Toruniu, wyróżnienie
- 2010 - Nagroda Starosty Oświęcimskiego za osiągnięcia artystyczne
 - IX Salon Wielkopolski 2010, Muzeum Ziemi Czarnkowskiej w Czarnkowie, Nagroda
- 2011 - III Międzynarodowe Biennale Obrazu „*Quadro Art 2011*”, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, II Nagroda.
- 2017 - I Przegląd Sztuki Współczesnej Nowa Awangarda, galeria Szyb Wilson w Katowicach, Nagroda specjalna. II Ogólnopolski Konkurs Kolaż Asamblaż, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Olkusz, wyróżnienie.
- 2018 - Ogólnopolskie Biennale Sztuki, 45. Salon Zimowy, Galeria Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Radomiu, nominacja do nagrody
- 2019 - Ogólnopolski konkurs „*Konstelacje Poza Horyzont*”, Galeria ZPAP Toruń - wyróżnienie honorowe
- 2020 - VII Salon Sztuki 2020, BWA Tarnów, nominacja do nagrody.

WALDEMAR RUDYK

Born January 17, 1960 in Szczekociny. Studied at the Silesian University Institute of Fine Arts in Cieszyn. Graduated with a diploma in painting in 1985. Works in drawing, painting, objects, artistic books, installations, and public performances.

He is the creator of twenty-six solo exhibitions. He has participated in over two hundred group exhibitions, performances, and artistic activities at home and abroad.

PRIZES AND AWARDS:

- 1991 - Satirical Drawing Exhibition - Gallery of House of Culture in Gostyń, Honorable Mention
- 1998 - 14th National Art Exhibition of Teachers of Fine Arts, Rzeszów, Honorable Mention
- 2000 - “Summer Salon of Art”, exhibition of Podbeskidzie artists in Bielsko-Biała, Award
- 2001 - 1st National Biennial of Painting and Unique Textile “Tri-City 2001”, Award
- 2004 - 3rd International Biennial of Miniature Art, “Częstochowa 2004”, Award
 - Presentation of the Artistic Environment of Bielsko Region, Award
 - International Youth Meeting Center in Oświęcim, The Good Spirit of the IYMC
- 2007 - 7th Biennial of Small Painting Forms, Wozownia Gallery, Toruń, Honorable Mention
- 2010 - Starosta of Oświęcim Award for Artistic Achievements
 - 9th Salon of Wielkopolska 2010, Museum of the Czarnków Region in Czarnków, Award
- 2011 - 3rd International Biennale of Image "Quadro Art 2011", Central Museum of Textiles in Łódź, 2nd Prize
- 2017 - 1st New Avant-garde Contemporary Art Review, Szyb Wilson Gallery, Katowice, Special Award
 - 2nd National Collage Assemblage Competition, BWA Gallery of Contemporary Art in Olkusz, Honorable Mention
- 2018 - National Art Biennale, 45th Winter Salon, Gallery of Contemporary Art "Elektrownia" in Radom, Award Nomination
- 2019 - National Contest "Constellations Beyond the Horizon", ZPAP Gallery in Toruń, Honorable Mention
- 2020 - 7th Art Salon, BWA in Tarnów, Award Nomination

E-mail: waldek_rudyk@op.pl

***Wiersze przydrożne, instalacja w Bubel-Granna ►
Roadside Poems, installation, Bubel-Granna***

Zespół okoliczności, które są przedmiotem jego obowiązków sprawia wrażenie, że Waldemar Rudyk jest w ciągłym ruchu, że czas na twórczość brutalnie wyrwa codzienności. Z piskiem opon hamuje, oddziela się kurtyną od całego świata i materializuje swoje idee w obszarze sztuki. Działania Waldemara Rudyka w przestrzeni lub w zaciszu pracowni w Chełmku są zawsze „cudownymi” narodzinami dzieła sztuki, metamorfozą rzeczy codziennych w obiekty wręcz sakralne. O swoich realizacjach mówi - *biorą się z zapamiętanego bezmiaru pól i błękitu nieba (...). Bezwiednie noszę pod powiekami ten zaczerpnięty jeszcze z dzieciństwa krajobraz. Teraz wiem, że wszystko, co oglądam i przezywam, filtruję przez pokłady widoków, zdarzeń, smaków i zapachów.* Obojętne, czy będą to konary drzew, suche gałęzie wikliny czy kawałki porzuconego metalu ze złomowiska, artysta usynawia je i wprowadza w kosmos sztuki. Jest w mocy te znaleziska zamienić w anioły, ptaki i inne istoty ze świata przyrody oraz własnej wyobraźni. Kilkumetrowe instalacje są zawsze kontrapunktem do otaczającego piękna żywej przyrody. *Moja artystyczna kreacja napędzana jest energią ścierających się światów. To, co własne, żyte, przetrawione, wciąż styka się z nowym i obcym. Powstające w naturalnej przestrzeni prace są materialnymi znakami i zapisem emocji. Nie jest możliwe oddzielenie od ich formalnej warstwy tego bagażu napięć, zgrzytów, kontrapunktów i ekspresji. Pracując nad obiektami malarskimi czy przestrzennymi formami, zdaję się być w środku działania pól natury i kultury. Prace dalekie są od ilustrowania otaczającego świata, interpretowania natury czy anegdotycznej narracji. To, co pojawia się w przestrzeni miasta, galerii czy sielskiego krajobrazu, zdaję się być sumą i następstwem wyidealizowanych powidoków, zapamiętanych krajobrazów, miejsc, zdarzeń i kulturowych odniesień.* Artysta prowadzi permanentny dialog z poezją otaczającej go natury, a przede wszystkim prowadzi dyskurs z samym sobą. Szczególnie objawia się to w cyklach: „Szare wiersze”, „Peryferia”, „Małe rzeczy”. Realizowane na dykchawicznych deskach (być może wydartych ze starego wiejskiego domu), inkrustowane metalowymi elementami, często zgryzionymi przez rdzę. Wszystkie użyte materiały zapewne mają własne historie zapisane w atomach swej struktury. Waldemar Rudyk potrafi to rozszyfrować i wykorzystać. Artysta buduje przy ich pomocy swój własny artystyczny gmach, przepełniony wrażliwością czulej poezji.

The set of circumstances that are the subject of his responsibilities give the impression that Waldemar Rudyk is in constant motion, that time for creativity is brutally torn out of everyday life. He brakes with a squeal of the tires, separates himself with a curtain from the rest of the world and makes his artistic ideas a reality. Waldemar Rudyk's actions in public, or in the quiet of his studio in Chełmek, are always a "miraculous" conception of a work of art, a metamorphosis of everyday things into sacred objects. He says of his creations, "they come from the remembered vastness of fields and the blue of the sky (...). I unwittingly carry under my eyelids this landscape taken from my childhood. Now, I know that everything I see and experience I filter through layers of sights, events, tastes, and smells." It does not matter if these are tree limbs, dry wicker branches, or pieces of discarded metal from the junkyard, the artist makes them familiar and introduces them into the universe of art. He has the power to change these finds into angels, birds, and other creatures from the world of nature as well as his own imagination. Installations several meters high are always a counterpoint to the surrounding beauty of living nature. "My artistic creation is driven by the energy of clashing worlds. That which is my own, familiar and already digested, still comes into contact with the new and strange. The works created in natural space are physical signs and records of emotions. It is impossible to separate this baggage of tensions, clashes, counterpoints, and expressions from their formal layer. When working on paintings or spatial forms, I seem to be in the middle of the action in the fields of nature and culture. The works are far from illustrating the surrounding world, interpreting nature, or anecdotal narration. What appears in the space of a city, a gallery, or an idyllic landscape seems to be a sum and consequence of idealized afterimages, remembered landscapes, places, events, and cultural references." The artist engages in a permanent dialogue with the poetry of the surrounding nature, but most of all, he engages in a discourse with himself. This is particularly evident in his cycles: "Gray Poems", "Peripheries", and "Small Things". They are created on antiquated boards (perhaps torn from an old country house) inlaid with metal elements, often gnawed by rust. All materials used probably have their own stories written in the atoms of their structure. Waldemar Rudyk knows how to decipher and utilize them. With their help, the artist builds his own artistic edifice, overflowing with the sensitivity of tender poetry.

Koło widoczne - koło niewidoczne, instalacja w Pławnie ►
Visible Circle - Invisible Circle, installation, Pławno

Z cyklu Szare Wiersze, technika własna na drewnie, 30 x 20 cm
From the series Gray Poems, own technique on wood, 30 x 20 cm

Z cyklu Małe rzeczy I, technika własna na drewnie, 26 x 16 cm
From the series Little Things I, own technique on wood, 26 x 16 cm

Z cyklu Małe rzeczy II, technika własna na drewnie, 26 x 16 cm
From the series Little Things II, own technique on wood, 26 x 16 cm

Z cyklu Małe rzeczy III, technika własna na drewnie, 26 x 16 cm
From the series Little Things III, own technique on wood, 26 x 16 cm

Jerzy Talik

JERZY TALIK

Urodzony 30 marca 1954 r. w Bielsku-Białej. Studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Grafiki w Katowicach, specjalizacja: grafika książkowa. Dyplom uzyskał w 1979 roku, promotor - prof. Andrzej Pietsch. Wykładowca na macierzystej uczelni w latach 1981-1983. Współpracował z Wydawnictwem Śląsk i Wydawnictwem Artystyczno-Graficznym (WAG). Scenograf, malarz, rysownik i grafik. Laureat wielu nagród i wyróżnień w konkursach na plakat m.in.: Srebrny Medal na Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach (współautor: Tadeusz Biernot). Scenograf i dekorator wnętrz w wielu realizacjach filmowych m. in. „Śmierć jak kromka chleba” w reżyserii Kazimierza Kutza, „Słonko widziało”, w reżyserii Michała Rosy, „Drzazgi” w reżyserii Macieja Pieprzycy oraz „Kret” w reżyserii Rafała Lewandowskiego.

Wielokrotnie uczestniczył w prezentacjach artystycznych środowiska oświęcimskiego. Swoje prace prezentował na wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych w kraju i za granicą, m. in.:

- 1979 – Biennale Plakatu Polskiego, Katowice
- 1980 – Okręgowa Wystawa Plastyki, 35-lecie ZPAP w Bielsku –Białej
- 1984 – Wystawa Okręgu ZPAP w Montlucon, Francja
- 1985 – Wystawa pokonkursowa plakatu, Moskwa
- 1986 – Wystawa indywidualna rysunków w galerii „Na Ganku”, Kraków
- 1988 – Wystawa Okręgowa ZPAP, Bielsko-Biała
- 1998 – Wystawa Artystów Sztuk Wizualnych Regiony Podbeskidzia „Zimowy Salon Sztuki”, Bielsko-Biała
- 1998 – Zimowy Salon Sztuki, Považska Galeria Umenia, Žylna
- 2004 – Wystawa sztuki BWA, Bielsko-Biała
- 2013 – Wystawa indywidualna rysunku w Mińsku
- 2014 – Wystawa indywidualna w Witebsku
- 2014 – Wystawa zbiorowa „Mistrzowie warsztatu. Polski rysunek współczesny” w BWA w Bielsku-Białej
- 2014 – Wystawa zbiorowa „Bielski festiwal sztuk wizualnych” w BWA w Bielsku Białej
- 2015 – Wystawa rysunków w galerii Sztygarka, Bytom
- 2016 – Wystawa rysunku w Bibliotece Polskiej, Amsterdam
- 2017 – Wystawa indywidualna rysunków w galerii ZPAP „Rysunki z mojej szuflady”, Bielsko-Biała
- 2018 – Wystawa rysunku w MOKSIR, Chełmek
- 2018 – Wystawa pokonkursowa, 5. Międzynarodowe Triennale Grafiki i Rysunku w Bangoku, Tajlandia
- 2020 – Wystawa zbiorowa „75lecie powstania okręgu ZPAP” w Bielsku-Białej
– *Wystawa bez wystawy*, Galeria Tyle światów, Oświęcim
- 2020 – Wystawa 30/5, Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży, Oświęcim

JERZY TALIK

Born March 30, 1954 in Bielsko-Biała. Studied at the Academy of Fine Arts in Kraków, Department of Graphic Arts in Katowice, specialization in book graphics. Obtained diploma in 1979, with Prof. Andrzej Pietsch as his supervisor. Lecturer at his alma mater from 1981 to 1983. He cooperated with Wydawnictwo Śląsk (Silesia Publishing House) and the Wydawnictwo Artystyczno-Graficzne (Artistic and Graphic Publishing House). Stage designer, painter, illustrator, and graphic artist. Winner of many awards and honors in poster competitions, among others: the Silver Medal at the Polish Poster Biennale in Katowice (co-authored by Tadeusz Biernot). Set designer and interior decorator in many film productions, among others: “Śmierć jak kromka chleba” (“Death Like a Piece of Bread”) directed by Kazimierz Kutz, “Co słonko widziało” (“What the Sun Has Seen”) directed by Michał Rosa, “Drzazgi” (“Splinters”) directed by Maciej Pieprzyca, and “Kret” (“The Mole”) directed by Rafael Lewandowski. He has presented his works at many solo as well as individual exhibitions in Poland and abroad. He has repeatedly participated in the artistic presentations of the Oświęcim community. He presented his works at many exhibitions at home and abroad. His works have been presented at many solo and group exhibitions in Poland and abroad, among others:

- 1979 - Biennale of Polish Posters, Katowice
- 1980 - 35th Anniversary of ZPAP, Regional Art Exhibition, Bielsko-Biała
- 1984 - ZPAP Exhibition, Montlucon, France
- 1985 - Posters Competition Exhibition, Moscow
- 1986 - Solo Exhibition of Drawings, "Na Ganku" Gallery, Kraków
- 1988 - ZPAP Regional Exhibition, Bielsko-Biała
- 1998 - “Winter Salon of Art” Exhibition of Visual Artists of Podbeskidzie Region, Bielsko-Biała
- 1998 - “Winter Salon of Art”, Museum of Art in Žilina
- 2004 - Exhibition of Art, BWA, Bielsko-Biała
- 2013 - Solo Drawing Exhibition, Minsk
- 2014 - Solo Exhibition, Vitebsk
- 2014 - “Masters of Craftsmanship. Contemporary Polish Drawing” Group Exhibition, BWA, Bielsko-Biała
- 2014 - “Bielsko Festival of Visual Arts” Group Exhibition, BWA, Bielsko-Biała
- 2015 - Exhibition of Drawings, Sztygarka Gallery, Bytom
- 2016 - Exhibition of Drawings at the Polish Library, Amsterdam
- 2017 - “Drawings From My Drawer” Solo Exhibition of Drawings, ZPAP Gallery, Bielsko-Biała
- 2018 - Exhibition of Drawings, MOKSIR, Chełmek
- 2018 - “The 5th Bangkok Triennale International Print and Drawing Exhibition” Post-Competition Exhibition, Thailand
- 2020 - “75 Years of ZPAP” Group Exhibition, Bielsko-Biała
– Exhibition (Without Exhibition), Tyle Światów Gallery, Oświęcim
- 2020 - “30/5”, International Youth Meeting Center, Oświęcim

E-mail: jtalik@op.pl

Rozmowa 1, rysunek tuszem, 74 x 54 cm
Conversation 1, ink drawing, 74 x 54 cm

Ⓢ

JERZY TAUK
02.04.2023

Być albo nie być? - w przypadku Jerzego Talika to niepotrzebne pytanie. Jest już od wielu lat w sztuce - w teatrze, filmie, plakacie, grafice i rysunku. Reżyseruje swoje życie na wielu akwenach sztuki, potrafi nie tylko czerpać z wielu źródeł, ale ubogaca je własną osobowością, niczym minerałami wzbogaca się górski potok w drodze do morza. Dodatkowo ta rzeka obija się o skały wiedzy całego dziedzictwa kultury europejskiej. Jerzy Talik uwielbia tę górską wodę, tak jak uwielbia H₂O pod postacią śniegu w Karpatach i Alpach, której jest corocznym aktywnym użytkownikiem. Lubi patrzeć z góry i analizować nie tylko realny pejzaż ale również przywoływać fantastyczny, poetycki anturaż aktualnej rzeczywistości. Ale dopiero po powrocie, w pracowni *tańczą panowie, tańczą panie na moście w Awinion* na kartonie inkrustowanym akadyjskim złotem i czernią dębnickich marmurów. Oczywiście to mistrzostwo artysty w operowaniu złotym i czarnym tuszem zapewnia nam ten odbiór. Gdy obcujemy z tymi dziełami, zupełnie niespodziewanie ogarnia nas poetyka wnętrza świątyni zdobionej czarno-złotą barokową kolorystyką. Wnętrza któremu życia dodają postacie arlekinów, cyrkowców i przede wszystkim pięknych kobiet. Twórczość Jerzego Talika jest i będzie zawsze subiektywnym teatrem jego wyobraźni, ze scenografią którą tworzy przede wszystkim dla naszego życia.

“To be or not to be?” In the case of Jerzy Talik, this is an unnecessary question. He has worked in art for many years - in theater, film, posters, graphic arts, and drawing. He navigates his life on the many seas of art. Not only does he draw from many sources, but he also enriches them with his own personality, much like minerals enrich a mountain stream on its way to the sea. In addition, this waterway is washing against the rocks of knowledge of the entirety of European cultural heritage. Jerzy Talik loves this mountain water, as he loves H₂O in the form of snow in the Carpathians and Alps, where he is an active visitor every year. He likes to look from above and analyze not only the actual landscape, but also recall the fantastic, poetic ambience of the current reality. But only upon his return do the gentlemen dance in his studio, the ladies dance on Pont d’Avignon on the cardboard inlaid with Acadian gold and the black of Dębnik marble. Of course, it is the artist’s mastery of the gold and black ink that provides us with this perception. Communing with these works, we are unexpectedly overwhelmed by the poetics of the interior of the temple decorated with black and gold baroque colors. Interiors whose life is enhanced by characters of harlequins, circus performers, and, above all, beautiful women. The work of Jerzy Talik is and will always be a subjective theater of his imagination, with the scenery that he creates primarily for our lives.

Rozmowa 2, rysunek tuszem, 30 x 20 cm
Conversation 2, ink drawing, 30 x 20 cm

(A)
JERZY TALIK
2015

MILCZENIE

Rozmowa 3, rysunek tuszem, 74 x 54 cm
Conversation 3, ink drawing, 74 x 54 cm

Rozmowa 5, rysunek tuszem , 74 x 54 cm
Conversation 5, ink drawing, 74 x 54 cm

Paweł Warchoń

7	15	18
8	15	
9	17	
10		

15	22	8
17	20	9
19	18	0
21	16	
23	14	
25	12	C
27	10	
29	8	
31	6	
33	4	
35	2	

507

PKS
Seria

Cena

100

sto
zi

DKP- 20 P- 11

WARCHOŁ PAWEŁ

Urodzony 20 maja 1958 r. w Krakowie. Jest jednym z najwybitniejszych artystów polskich, dla których rysunek jest najważniejszym medium. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Grafiki w Katowicach w 1984 r. W 2011 uzyskał doktorat na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. W 2015 r. ukończył studia podyplomowe na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. W 2016 r. otrzymał Srebrny Medal Gloria Artis - Zasłużony dla Kultury Polskiej. Artysta zajmuje się sztukami wizualnymi, głównym medium w jego twórczości artystycznej jest rysunek artystyczny. Jest autorem ponad stu wystaw indywidualnych m. in. w Warszawie, Berlinie, Münster, Heilderbergu, Dachau, Norymberdze, Barcelonie, Budapeszcie, Pilźnie, Amsterdamie oraz wielokrotnie w Katowicach, Krakowie, Oświęcimiu i Bielsku-Białej. Prace prezentował na ponad 600 wystawach zbiorowych, w tym na prawie wszystkich najważniejszych międzynarodowych biennale i triennale rysunku na świecie. Jego dzieła były wielokrotnie nagradzane, m. in.:

2000 - Grand Prix, Międzynarodowe Triennale Sztuki, Majdanek 2000 w Lublinie

2005 - Grand Prix, XLI Międzynarodowy Konkurs Rysunku, Barcelona

2003, 2006 - Grand Prix, Praca Roku ZPAP Katowice

2010 - Grand Prix, VII Międzynarodowe Biennale Rysunku, Pilzno

2013 - Grand Prix, VII Międzynarodowe Biennale Rysunku, Melbourne

2017 - Grand Prix, Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego, Lubaczów

PAWEŁ WARCHOŁ

Born May 20, 1958 in Kraków. One of the most prominent Polish artists for whom drawing is the predominant medium. Graduated from the Academy of Fine Arts in Kraków, Department of Graphic Arts in Katowice in 1984. In 2011, received his doctorate at the Academy of Fine Arts in Katowice. In 2015, completed his postgraduate studies at the Faculty of Humanities, Pedagogical University of Kraków. In 2016, received the Gloria Artis Silver Medal - Meritorious for Polish Culture. The artist deals with the visual arts, the main medium in his artistic work is drawing. He has had over a hundred solo exhibitions in, among others: Warsaw, Berlin, Münster, Heidelberg, Dachau, Nuremberg, Barcelona, Budapest, Pilsen, Amsterdam, as well as many times in Katowice, Kraków, and Bielsko-Biała. He has presented his works at over 600 group exhibitions, including almost all major international biennials and triennials of drawing worldwide. His works have been awarded many times, among others:

2000 - Grand Prix, International Art Triennial, Majdanek 2000, Lublin
2005 - Grand Prix, 41st International Drawing Competition, Barcelona
2003, 2006 - Grand Prix, ZPAP Work of the Year Katowice
2010 - Grand Prix, 7th International Biennial of Drawing, Pilsen
2013 - Grand Prix, 7th International Biennial of Drawing, Melbourne
2017 - Grand Prix, Triennial of Polish Contemporary Drawing, Lubaczów

E-mail: warchol@autograf.pl

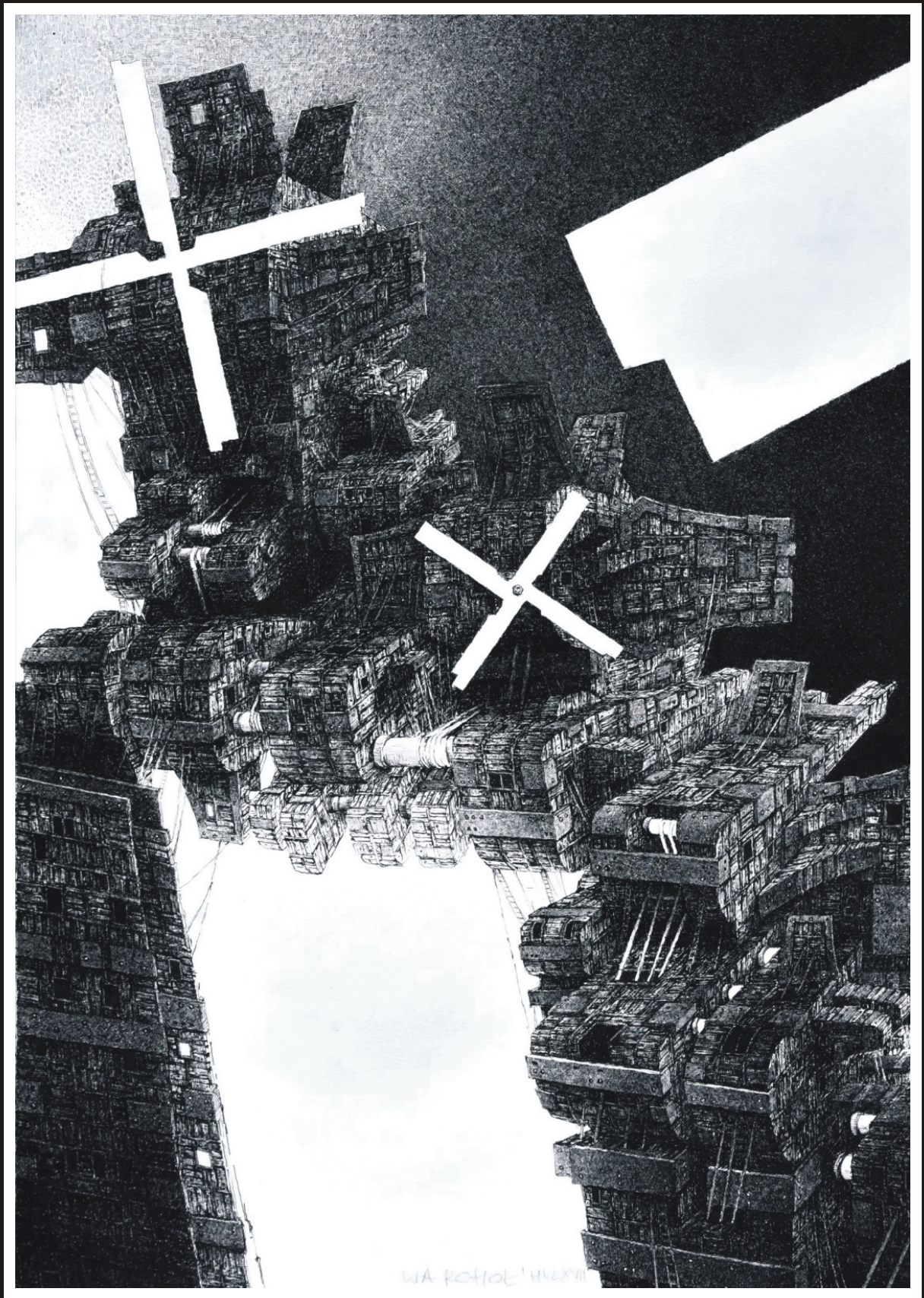
Obiekt 1n-9, rysunek tuszem, 70 x 50 cm
Object 1n-9, ink drawing, 70 x 50 cm

Paweł Warchoł jest rysownikiem. Bardzo dobrym, sławnym, nagradzanym na renomowanych wystawach i konkursach. W kraju i za granicą, gdzie ma licznych wielbicieli. Wszystko jest zatem oczywiste. Lecz czy jest tak w istocie, czy można go naprawdę przypisać do jednej tylko dyscypliny plastycznej? Jego sposób wypowiedzi, a więc właściwą mu wyobraźnię, którą, jak sądził niedościgły mistrz rysunku Wyspiański - rysunek *jest dla artysty wszystkim?* Jego sposób odczuwania, więc i myślenia, bo przecież rysunek w swej czystej, lub ściślej elementarnej postaci jest sposobem myślenia, bo tylko on ma właściwą logicznemu rozumowaniu zdolność precyzowania i definiowania zjawisk? Nie bez racji przecież zarówno teoretycy sztuki, jak i jej praktycy dostrzegali w nim *duszę wszelkiego rodzaju malarstwa i podstawę wszelkich nauk* (Francesco de Hollanda), *ideę, porządek, termin, przedmiot umysłu*, jak twierdził Federico Zuccaro, rozwijając swą definicję: *w rysunku istnieją dwojaki czynności: z jednej strony zewnętrzne, jak rysowanie (...) a z drugiej wewnętrzne, jak rozumienie i pragnienie...* Tym samym w ich i nie tylko ich oczach rysunek jest punktem wyjścia i podstawą wszelakich sztuk. Czymś, bez czego sztuka istnieć nie może. Lecz rysunek pojmowany jako linia, jako czysto intelektualny i niejako abstrakcyjny, bo nie istniejący w naturze kontur, oddający i uświadamiający nam sterylne, oczyszczone ze wszystkich zbędnych szczegółów kształt zjawiska, a niekiedy również istotę obwiedzonej nim rzeczy. Paweł Warchoł potrafi operować linią i różnicować ją w myśl wskazań Waltera Crane'a: *linia jest wszechdoniosła; niechaj więc artysta pamięta o linii, linii określającej i podkreślającej, linii wyrażającej i ekspresywnej*, lecz linia mu nie wystarcza. Zatem Warchoł sięga po światłocień, po klasyczne chiaroscuro, po dramatyczny kontrast światła i mroków, po bryłowy modelunek, po wręcz barokową masywność materii i jej niemal fizycznie wyczuwalne ciężenie. Zaś światłocień należy do malarstwa z tej choćby przyczyny, że światło jest jednakiem z barw, że wszystkie niuanse jego natężenia i odcienie szarości można przetłumaczyć na kolory, którymi one de facto są. Tym samym najslawniejsze, właśnie na światłach i cieniach oparte dzieła Pawła Warchoła można zaliczyć do malarstwa.

Jerzy Madeyski, 2000 r.

Paweł Warchoł is an illustrator. A very good, famous artist who has been awarded at renowned exhibitions and competitions. At home and abroad, he has many admirers. Everything is obvious then. But is it really so? Can he really be ascribed to only one artistic discipline? His manner of expression and, therefore, his imagination, which, as the unrivaled master of drawing Wyspiański believed - is drawing "everything to the artist"? The manner in which he perceives, therefore thinks, because of course drawing in its purest, or elementary form is a way of thinking, because only it has the ability, characteristic of logical reasoning, to specify and define phenomena? It is not without a reason that both art theoreticians and practitioners perceived it as, Francesco de Hollanda claims, "the soul of all painting and the basis of all sciences", "an idea, order, rule, term, object of the mind", as Federico Zuccaro argued when developing his definition: "there are two activities: on one hand, external, such as drawing (...) and on the other, internal, such as understanding and desire (...)". Thus, in their, and not only their, eyes drawing is the starting point and the basis of all types of arts. It is something without which art cannot exist. But drawing conceived as the line, as purely intellectual and in a way abstract, because it does not exist in the nature of contours, which renders and makes us aware of the sterile shape of a phenomenon, cleared of all unnecessary details, and sometimes also of the essence of the thing surrounded by it. Paweł Warchoł is able to work with the line and distinguish it according to Walter Crane's instructions: "Line is all-important; so, let the artist never forget about the line, the line that defines and emphasizes, the line that highlights and expresses", but the line is not enough for this artist. Thus, Warchoł reaches for the classic chiaroscuro, dramatic contrast of light and darkness, solid modeling, even baroque massiveness of matter and its almost physically perceptible gravity. Whereas, light and shadow belong to painting for the reason that light is of the same color, that all the nuances of its intensity and shades of gray can be translated into the colors they de facto are. Thus, the most famous works by Paweł Warchoł, based on light and shadows, can be classified as paintings.

Jerzy Madeyski, 2000

Holzmachina 17, rysunek tuszem, 70 x 50 cm
Holzmachina 17, ink drawing, 70 x 50 cm

Obiekt 9-11, rysunek tuszem, 100 x 70 cm
Object 9-11, ink drawing, 100 x 70 cm

Obiekt 2-11, rysunek tuszem, 100 x 70 cm
Object 2-11, ink drawing, 100 x 70 cm.

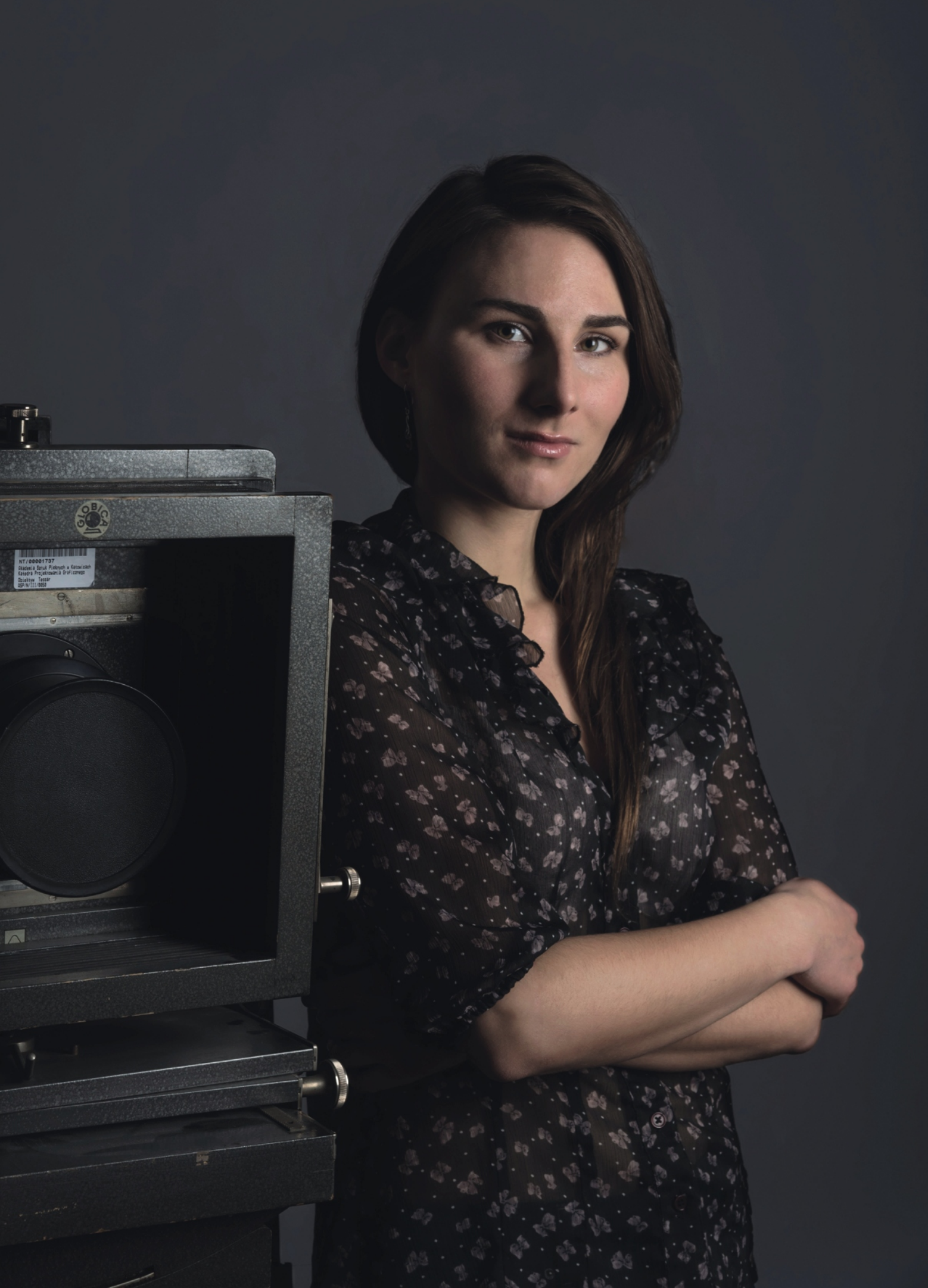

*Skarga Hlohá II; rysunek tuszem, 100 x 70 cm.
Job's Complaints II, ink drawing, 100 x 70 cm*

Skargi Hioba 12, rysunek tuszem, 100 x 70 cm
Job's Complaints 12, ink drawing, 100 x 70 cm

Barbara Wójcik

BARBARA WÓJCIK

Urodzona w 1993 r. w Oświęcimiu. Ukończyła Wydział Grafiki w 2016 i Wydział Malarstwa w 2019 r. z wyróżnieniem na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Doktorantka na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie, przy współpracy z ASP w Katowicach.

Brała udział w wielu wystawach w kraju i za granicą m. in.:

- 2016 - Międzynarodowy Przegląd Figuratywnego Rysunku Studenckiego Figurama XVI, Katowice
- 2016 - „Aforyzmy” Wystawa Zbiorowa Szyb Wilson, Katowice
- 2016 - Międzynarodowy konkurs OSTEN, Skopie
- 2016 - Wystawa Zbiorowa Jaromer Jozefov, Czechy
- 2017 - Esencja Wystawa zbiorowa, Galeria StrefArt, Tychy
- 2017 - Finał 16. edycji konkursu Artystyczna Podróż Ergo Hestii, Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Warszawa
- 2017 - MBP im. Cypriana Kamila Norwida w Świdnicy
- 2017 - Wystawa zbiorowa „Pracownia Otwarta”, Galeria Obok, Tychy
- 2017 - Wystawa pokonkursowa, Galeria Napiórkowska, Warszawa
- 2018 - Wystawa Inny Świat, Pracownia Duży Pokój, Warszawa.
- 2018 - Protokół rozbieżności, Galeria Pusta, Katowice
- 2018 - Wystawa „Prześwietlenie” Miejska Galeria Sztuki „Obok”, Tychy
- 2020 - „Wystawa (bez wystawy)”, Galeria Tyle Światów, Oświęcim

Nagrody:

- 2016 - Grand Prix XVI Krajowy Salon Fotografii Artystycznej, Żary
- 2017 - Studencki Obraz Roku, wyróżnienie
- 2016 - Otwarte Mistrzostwa Fotografii, Olsztyn, wyróżnienie.
- 2018 - III miejsce brązowy medal, XIV Otwarte Mistrzostwa Fotograficzne, Olsztyn
- 2018 - Grand Prix, XVII Krajowy Salon Fotografii Artystycznej, Żary
- 2018 - Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
- 2019 - Wyróżnienie, I Triennale Malarstwa Studenckiego, BWA Rzeszów
- 2019 - Wyróżnienie, „Promocje”, 29 edycja, Legnica
- 2019 - Nagroda Magazynu Format
- 2019 - Nagroda Prezydenta Miasta Legnica
- 2019 - Brązowy medal, XVIII Krajowy Salon Fotografii Artystycznej, Żary

BARBARA WÓJCIK

Born 1993 in Oświęcim. Graduated from the Faculty of Graphic Arts in 2016 and the Faculty of Painting in 2019 with honors at the Academy of Fine Arts in Katowice. Doctoral student at the Pedagogical University in Kraków, in collaboration with the Academy of Fine Arts in Katowice.

She has participated in many exhibitions in Poland and abroad, including:

- 2016 - Figurama: International Competition of Figure Drawing for Art XVI, Rondo Sztuki Gallery, Katowice
- 2016 - "Aphorisms" Collective Exhibition, Wilson Shaft Gallery, Katowice
- 2016 - Topography of Freedom - International art project
- 2016 - OSTEN International Competition, Skopie
- 2016 - Collective Exhibition, Jaromer Josefov
- 2017 - "Essence" Collective Exhibition, StrefArt Gallery, Tychy
- 2017 - Finalist in the 16th Hestia Artistic Journey Competition, Museum of Modern Art, Warsaw
- 2017- Cyprian Kamil Norwid Municipal Public Library in Świdnica
- 2017- "Open Studio" Collective Exhibition, Obok City Art Gallery, Tychy
- 2017 - Post-Competition Exhibition, Napiórkowska Gallery, Warsaw
- 2018 - "Another World" Exhibition, Duży Pokój Studio, Warsaw
- 2018 - Report of Discrepancies, Pusta Gallery, Katowice
- 2018- "Overexposure" Exhibition, Obok City Art Gallery, Tychy
- 2020 - Exhibition (Without Exhibition), Tyle Światów Gallery, Oświęcim

Awards:

- 2016 - Grand Prix of the 26th National Salon of Artistic Photography, Żary
- 2017 - Student Image of the Year, Distinction
- 2016 - Open Photography Championship, Olsztyn, Distinction
- 2018 - 3rd place, Bronze Medal, 14th Open Photographic Championship, Olsztyn
- 2018 - Grand Prix of the 28th National Salon of Artistic Photography, Żary
- 2018 - Scholarship of the Minister of Culture and National Heritage
- 2019 - Honorable Mention, 1st Triennial of Student Painting, BWA Rzeszów
- 2019 - Honorable Mention, Promotions 29th edition, Legnica
- 2019 - Format Magazine Award
- 2019 - Award of the Mayor of Legnica
- 2019 - Bronze medal at the 29th National Salon of Artistic Photography, Żary

E-mail: barbara.wojcik@gmail.com

Czytająca list, fotografia, 40 x 30 cm
Reading A Letter, photograph, 40 x 30 cm

Przepojone subtelną tkliwością, wręcz miłością do człowieka dzieła Barbary Wójcik na zawsze zostają wpisane do Muzeum Wyobraźni wrażliwego odbiorcy. W klasztornych wnętrzach Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki Wiernych w Dzierżoniowie artystka na fotografiach zapisała powszechny dzień z życia siostr salezjanek oraz kandydatek do zakonu (tzw. postulantek). Sportretowane kobiety zakonne są pochłonięte zwykłymi czynnościami - gotowaniem, haftowaniem, czuwaniem modlitewnym. Zdają się nie zauważać fotografującej artystki, dyskretnie wkraczającej w ich strefę zamkniętego świata pełnego intymności i mistycyzmu. Tak innego i niedostępnego, a przez to tak bardzo intrygującego. Siostry na fotografiach kojarzą nam się z przedstawieniami kobiet w dziełach Jana Vermeera van Delft (1632-1675). Barbara Wójcik znakomicie nawiązuje do twórczości genialnego holenderskiego malarza. Za pomocą harmonijnej gry światła i cieni wydobywa nasycone barwy, połyskujące srebrzystą świetlistością. Oddała także spokój i nastrój skupienia tego tajemniczego świata. To, co przedtem było zamknięte za murami klasztornymi, teraz zostaje wydobyte dzięki soczewce aparatu. Oglądający może nie tylko zachwycić się formą, ale także doświadczyć bogactwa przeżyć duchowych. Również w malarstwie, podobnie jak projektach fotograficznych, Barbara Wójcik podejmuje tematykę miejsc niedostępnych dla każdego, zamkniętych grup społecznych często izolowanych od reszty społeczeństwa. Jej malarstwo bezpośrednio koresponduje z jej pracami fotograficznymi. Sposób komponowania obrazów, ich koloryt w pełni oddaje nastrój tych specyficznych miejsc. Artystka wykorzystuje pełny zakres możliwości współczesnych mediów do realizacji swoich projektów i wykonuje to znakomicie pod każdym względem.

Imbued with subtle tenderness, even a love for human beings, Barbara Wójcik's works will forever be inscribed in the "Museum of the Imagination" of the thoughtful viewer. In the cloistered interiors of the Congregation of the Daughters of Mary Help of Christians in Dzierżoniów, the artist recorded everyday life of Salesian nuns and candidates to the order (the so-called postulants). The nuns in the portraits are absorbed in their usual activities: cooking, embroidering, and prayer vigils. They seem not to notice the photographer, who discreetly enters their zone of a closed world full of intimacy and mysticism. So different and inaccessible, and therefore so intriguing. We associate the sisters in the photographs with the representations of women in the works of Johannes Vermeer (1632-1675). Barbara Wójcik masterfully relates to the work of the brilliant Dutch painter. Using the harmonious play of light and shadow, she brings out the saturated colors, which shine with a silvery luminosity. She has also rendered the peacefulness and mood of contemplation of this mysterious world. What was previously closed behind the convent walls is now revealed through the lens of the camera. The viewer is not only able to admire the form, but also encounter the richness of spiritual experiences. In painting, as well as in photographic projects, Barbara Wójcik deals with the subject of places inaccessible to everyone, closed social groups, often isolated from the rest of society. Her painting corresponds directly to her photographic works. The way of composition of the paintings and their colors fully reflects the mood of these specific places. The artist uses the full range of possibilities of contemporary media to realize her projects and she does it brilliantly in every respect.

Klasztor, akryl, 120 x 100 cm
Convent, acrylic, 120 x 100 cm

Hospicjum, akryl, 160 x 120 cm
Hospice, acrylic, 160 x 120 cm

Hospicjum 2, akryl, 120 x 100 cm
Hospice 2, acrylic, 120 x 100 cm

Powiat Oświęcimski * 2021 The County of Oświęcim * 2021

Publikacja Starostwa Powiatowego w Oświęcimiu
Paweł Kobielski - Wicestarosta
Marcin Niedziela - Starosta Oświęcimski

Koncepcja wydawnictwa: Paweł Warchoł, Barbara Leszczyńska,
Wydział Promocji Powiatu, Kultury i Sportu
Starostwo Powiatowe w Oświęcimiu
32-600, Oświęcim
ul. Wyspiańskiego 10

Kompleksowy projekt graficzny publikacji - © PEN Studio, Paweł Warchoł

Projekt okładki: Paweł Warchoł na podstawie obrazu Waldemara Rudyka

Teksty: Paweł Warchoł, Paweł Kobielski, Marcin Niedziela, Jerzy Madeyski
Noty biograficzne opracowane w oparciu o dane uzyskane od artystów

Tłumaczenie na język angielski © David R. Kennedy
Korekta: David R. Kennedy, Małgorzata Gwóźdź

Reprodukcje prac oraz fotografie zamieszczone w publikacji są własnością
artystów i pochodzą z ich archiwów. Inne fotografie autorstwa;
Marta Piskorek - str.: 15, 17, 18, 19
Ryszard Gałgan - str. 25, 26, 27
Roman Stopa - str. 23

ISBN 978-83-961056-0-8

32-600 Oświęcim, ul. Więżniów Oświęcimia 20/III/9, penstudio@op.pl
Oświęcim 2021

Powiat Oświęcimski

